

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 213/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 213/02	Vec C-768/18 P: Odvolanie podané dňa 7. decembra 2018: Michal Harvilik — HYDRA proti uzneseniu Všeobecného súdu (Piata komora) z 25. septembra 2018 vo veci T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA v Česká republika a Európsky súd pre ľudské práva.....	2
2019/C 213/03	Vec C-115/19 P: Odvolanie podané 14. februára 2019: China Construction Bank Corp. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) zo 6. decembra 2018 vo veci T-665/17, China Construction Bank/EUIPO ...	2
2019/C 213/04	Vec C-116/19 P: Odvolanie podané 14. februára 2019: Gregor Schneider proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-560/16, Gregor Schneider/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	4

2019/C 213/05	Vec C-190/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 27. februára 2019 — MG, NH/Germanwings GmbH	5
2019/C 213/06	Vec C-220/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španielsko) 11. marca 2019 — Promociones Oliva Park S.L./Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana	6
2019/C 213/07	Vec C-227/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 14. marca 2019 — DX	7
2019/C 213/08	Vec C-245/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko) 20. marca 2019 — Luxemburské veľkovojsvodstvo/B	8
2019/C 213/09	Vec C-246/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko) 20. marca 2019 — Luxemburské veľkovojsvodstvo/B, C, D, F.C.	9
2019/C 213/10	Vec C-248/19: Žaloba podaná 20. marca 2019 — Európska komisia/Cyperská republika	10
2019/C 213/11	Vec C-256/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien (Rakúsko) 26. marca 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG	11
2019/C 213/12	Vec C-284/19 P: Odvolanie podané 3. apríla 2019: Andrew Clarke proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 25. marca 2019 vo veci T-731/18, Clarke/Komisia	13
2019/C 213/13	Vec C-290/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd Trnava (Slovensko) 9. apríla 2019 — RN v. Home Credit Slovakia a.s.	14
2019/C 213/14	Vec C-298/19: Žaloba podaná 11. apríla 2019 — Európska komisia/Helénska republika	15
2019/C 213/15	Vec C-299/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Torino (Taliansko) 11. apríla 2019 — Techbau SpA/Azienda Sanitaria Locale AL	16
2019/C 213/16	Vec C-305/19: Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Európska komisia/Česká republika	17
2019/C 213/17	Vec C-306/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 15. apríla 2019 — Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	18
2019/C 213/18	Vec C-311/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) 16. apríla 2019 — BONVER WIN, a. s./Ministerstvo financí	19
2019/C 213/19	Vec C-337/19 P: Odvolanie podané 24. apríla 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) zo 14. februára 2019 v spojených veciach T-131/16 a T-263/16, Belgicko a Magnetrol International/Komisia.	20
2019/C 213/20	Vec C-348/19 P: Odvolanie podané 29. apríla 2019: Drex Technologies SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 28. februára 2019 vo veci T-414/16, Drex Technologies/Rada	21

2019/C 213/21	Vec C-349/19 P: Odvolanie podané 29. apríla 2019: Almashreq Investment Fund proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 28. februára 2019 vo veci T-415/16, Almashreq Investment Fund/Rada	22
2019/C 213/22	Vec C-350/19 P: Odvolanie podané 29. apríla 2019: Souruh SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 28. februára 2019 vo veci T-440/16, Souruh/Rada	23
2019/C 213/23	Vec C-371/19: Žaloba podaná 10. mája 2019 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko	24
Všeobecný súd		
2019/C 213/24	Vec T-748/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 2. mája 2019 — QH/Parlament („Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Článok 24 Služobného poriadku úradníkov — Žiadosť o pomoc — Článok 12a Služobného poriadku úradníkov — Psychické obťažovanie — Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc — Zásady objektivity a neustrannosti — Právo na riadnu správu vecí verejných — Právo byť vypočutý“)	26
2019/C 213/25	Vec T-49/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Španielsko/Komisia („EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Finančné opravy — Pojem ‚výrobca‘ — Investície uskutočnené mimo priestorov organizácie výrobcov — Kontroly predchádzajúce schváleniu operačného programu — Kontrola schválenia výdavkov — Jednorazová finančná oprava — Paušálna finančná oprava — Proporcionalita — Povinnosť odôvodnenia“)	27
2019/C 213/26	Vec T-135/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. mája 2019 — Scor/Komisia („Štátna pomoc — Trh so zaistením rizík prírodných katastrof — Pomoc vo forme neobmedzenej štátnej záruky poskytnutej CCR — Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom po ukončení predbežného vyšetovania — Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ — Žaloba o neplatnosť — Aktívna legitímácia — Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia — Čiastočná neprípustnosť — Procesné práva dotknutých osôb — Postavenie dotknutej osoby — Neexistencia závažných ťažkostí“)	27
2019/C 213/27	Vec T-239/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Nemecko/Komisia („EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Výdavky vynaložené Nemeckom — Paušálna finančná oprava uplatnená z dôvodu nedostatočnej frekvencie hlavných kontrol — Každoročná povinnosť výpočtu a zaúčtovania úrokov — Články 31 a 32 nariadenia (ES) č. 1290/2005 — Článok 6 písm. h) nariadenia (ES) č. 885/2006 — Povinnosť odôvodnenia — Proporcionalita“)	28
2019/C 213/28	Vec T-737/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Wattiau/Parlament („Verejná služba — Sociálne zabezpečenie — RCAM — Úhrada liečebných nákladov — Dohoda uzatvorená predovšetkým medzi Európskou úniou, Luxemburskom a Zväzom luxemburských nemocníc o sadzbách za nemocničnú starostlivosť, ktorá bola poskytnutá poisťovcom RCAM — Námitka nezákonnosti — Zásada zákazu diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti — Článok 18 prvý odsek ZFEÚ — Články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie — Článok 39 spoločných pravidiel pre zdravotné poistenie úradníkov“)	29
2019/C 213/29	Vec T-136/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie K — Absolútny dôvod neplatnosti — Nekonanie v dobrej viere — Článok 59 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	30
2019/C 213/30	Veci T-152/18 až T-155/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Sona Nutrition/EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihlášky obrazových ochranných známok Európskej únie SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Starsia národná slovná ochranná známka MULTIPLUS — Relatívny dôvod pre zamietnutie zápisu — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	31

2019/C 213/31	Vec T-214/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Briois/Parlament („Výsady a imunity — Člen Európskeho parlamentu — Rozhodnutie o zbavení parlamentnej imunity — Súvislosť s úlohami poslanca — Rovnosť zaobchádzania — Zásada riadnej správy vecí verejných — Právo na obranu — Mimosmluvná zodpovednosť“)	32
2019/C 213/32	Vec T-271/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. mája 2019 — Mauritsch/INEA („Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — Zmluva na dobu určitú — Počiatočné odmietnutie ponuky na predĺženie tejto zmluvy zo strany žalobcu — Odstúpenie z funkcie — Odmietnutie nároku na dávku v nezamestnanosti — Zodpovednosť“)	32
2019/C 213/33	Vec T-407/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — WP/EUIPO (Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Zmluva na dobu určitú — Rozhodnutie o neobnovení pracovnej zmluvy — Zjavne nesprávne posúdenie — Povinnosť starostlivosti — Rovnosť zaobchádzania — Pravidlo zhody medzi žalobou a sťažnosťou) .	33
2019/C 213/34	Vec T-423/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Fissler/EUIPO (vita) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie vita — Absolútne dôvody zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Opisný charakter — Pojem vlastnosť — Názov farby — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	34
2019/C 213/35	Vec T-558/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Lupu/EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Djili DS — Skoršia národná slovná ochranná známka DJILI — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	34
2019/C 213/36	Vec T-353/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Promeco/EUIPO — Aerts (riad) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Spätvzatie návrhu na vyhlásenie neplatnosti — Zastavenie konania“)	35
2019/C 213/37	Vec T-381/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. apríla 2019 — Engel/EUIPO — F. Engel (ENGEL) („Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Spätvzatie námietok — Nevydanie rozhodnutia vo veci samej“)	36
2019/C 213/38	Vec T-495/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. apríla 2019 — Dermatest/EUIPO (DERMATEST) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie DERMATEST — Zamietnutie zápisu — Spätvzatie prihlášky — Zastavenie konania“)	37
2019/C 213/39	Vec T-530/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Rumunsko/Komisia („Žaloba o neplatnosť — EPZF a EPFRV — Vykonávacie rozhodnutie Komisie — Oznámenie adresátovi — Uverejnenie rozhodnutia v Úradnom vestníku Európskej únie — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Oneskorené podanie — Nepripustnosť“)	37
2019/C 213/40	Vec T-145/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 2. mája 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales/Komisia („Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Životné prostredie — Finančný nástroj pre životné prostredie LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Vymáhanie vyplatených súm — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)	38
2019/C 213/41	Vec T-114/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Pavel/EUIPO — bugatti (B)	39
2019/C 213/42	Vec T-190/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — BF/Komisia	40
2019/C 213/43	Vec T-196/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — AZ/Komisia	41

2019/C 213/44	Vec T-198/19: Žaloba podaná 4. apríla 2019 — BA/Komisia	42
2019/C 213/45	Vec T-200/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BB/Komisia	44
2019/C 213/46	Vec T-201/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BC/Komisia	45
2019/C 213/47	Vec T-205/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BD/Komisia	47
2019/C 213/48	Vec T-210/19: Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale a i./Komisia	48
2019/C 213/49	Vec T-231/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Klöckner Pentaplast/Komisia	49
2019/C 213/50	Vec T-232/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — H&R Ölwerke Schindler/Komisia	50
2019/C 213/51	Vec T-233/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Infineon Technologies Dresden/Komisia	52
2019/C 213/52	Vec T-234/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Infineon Technologies/Komisia	53
2019/C 213/53	Vec T-237/19: Žaloba podaná 8. apríla 2019 — GTP/Komisia	54
2019/C 213/54	Vec T-238/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Wepa Hygieneprodukte a i./Komisia	55
2019/C 213/55	Vec T-240/19: Žaloba podaná 9. apríla 2019 — A9.com/EUIPO (Zariadenie v tvare zvona)	56
2019/C 213/56	Vec T-246/19: Žaloba podaná 10. apríla 2019 — Kambodža a CRF/Komisia	57
2019/C 213/57	Vec T-248/19: Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Bilde/Parlament	58
2019/C 213/58	Vec T-251/19: Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Wieland-Werke/Komisia	59
2019/C 213/59	Vec T-252/19: Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Pech/Rada	60
2019/C 213/60	Vec T-253/19: Žaloba podaná 15. apríla 2019 — BG/Parlament	62
2019/C 213/61	Vec T-260/19: Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Al-Tarazi/Rada	62
2019/C 213/62	Vec T-268/19: Žaloba podaná 22. apríla 2019 — Imagina Media Audiovisual a i./Komisia	63
2019/C 213/63	Vec T-269/19: Žaloba podaná 22. apríla 2019 — Imagina Media Audiovisual/Komisia	65
2019/C 213/64	Vec T-270/19: Žaloba podaná 23. apríla 2019 — Amazon Technologies/EUIPO (ring)	66

2019/C 213/65	Vec T-272/19: Žaloba podaná 25. apríla 2019 — TO/ESVČ	67
2019/C 213/66	Vec T-274/19: Žaloba podaná 24. apríla 2019 — Target Ventures Group/EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES).....	68
2019/C 213/67	Vec T-275/19: Žaloba podaná 24. apríla 2019 — PNB Banka a iní/ECB	69
2019/C 213/68	Vec T-277/19: Žaloba podaná 26. apríla 2019 — BK/Európsky podporný úrad pre azyl.....	71
2019/C 213/69	Vec T-278/19: Žaloba podaná 26. apríla 2019 — Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205)	71
2019/C 213/70	Vec T-280/19: Žaloba podaná 30. apríla 2019 — Highgate Capital Management/Komisia	73
2019/C 213/71	Vec T-281/19: Žaloba podaná 30. apríla 2019 — Cyprus/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	74
2019/C 213/72	Vec T-282/19: Žaloba podaná 30. apríla 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	75
2019/C 213/73	Vec T-285/19: Žaloba podaná 2. mája 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria/Komisia	76
2019/C 213/74	Vec T-286/19: Žaloba podaná 3. mája 2019 — Azarov/Rada	78
2019/C 213/75	Vec T-288/19: Žaloba podaná 3. mája 2019 — Divaro/EUIPO — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	Vec T-290/19: Žaloba podaná 3. mája 2019 — Stada Arzneimittel/EUIPO (Vyobrazenie dvoch vertikálne usporiadaných zakrivených červených prúžkov).....	80
2019/C 213/77	Vec T-295/19: Žaloba podaná 3. mája 2019 — Klymenko/Rada	80
2019/C 213/78	Vec T-296/19: Žaloba podaná 6. mája 2019 — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011).....	82
2019/C 213/79	Vec T-508/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — OLX/EUIPO — Stra (STRADIA).....	83
2019/C 213/80	Vec T-543/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — XK/Komisia	83
2019/C 213/81	Vec T-546/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — XM a i./Komisia	83
2019/C 213/82	Vec T-570/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — YQ/Komisia.....	84
2019/C 213/83	Vec T-571/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — YR/Komisia	84
2019/C 213/84	Vec T-572/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — YS/Komisia	84
2019/C 213/85	Vec T-746/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Bronckers/Komisia	85

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 213/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 206, 17.6.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 187, 3.6.2019

Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019

Ú. v. EÚ C 172, 20.5.2019

Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019

Ú. v. EÚ C 155, 6.5.2019

Ú. v. EÚ C 148, 29.4.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané dňa 7. decembra 2018: Michal Harvilik — HYDRA proti uzneseniu Všeobecného súdu (Piata komora) z 25. septembra 2018 vo veci T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA v Česká republika a Európsky súd pre ľudské práva

(Vec C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Jazyk konania: slovenčina

Účastníci konania

Odvolaťel: Michal Harvilik — HYDRA (v zastúpení: A. Wagner, advokát)

Ďalší účastníci konania: Česká republika, Európsky súd pre ľudské práva

Uznesením z 19. marca 2019 Súdny dvor (siedma komora) rozhodol, že toto odvolanie je neprípustné.

Odvolanie podané 14. februára 2019: China Construction Bank Corp. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) zo 6. decembra 2018 vo veci T-665/17, China Construction Bank/EUIPO

(Vec C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťelka: China Construction Bank Corp. (v zastúpení: A. Carboni, J. Gibbs, solicitors)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Groupement des cartes bancaires

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 6. decembra 2018 vo veci T-665/17,
- s konečnou platnosťou rozhodol podľa článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 ⁽¹⁾ alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, a
- uložil EUIPO a každému vedľajšiemu účastníkovi konania o tomto odvolaní povinnosť znášať ich vlastné trovy konania a povinnosť nahradiť odvolateľke trovy tohto konania a trovy, ktoré jej vznikli v rámci žaloby podanej na Všeobecnom súde vo veci T-665/17.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka uvádza proti napadnutému rozsudku tri odvolacie dôvody, ktoré sa zakladajú na tvrdení, že Všeobecný súd:

1. porušil ustanovenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001, a
2. neodôvodnil svoj záver, podľa ktorého staršia ochranná známka uvádzaná vedľajším účastníkom konania („staršia ochranná známka“) má zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť, pokiaľ ide o „bankovníctvo, menové záležitosti, bankové služby“, a/alebo
3. skreslil skutkové okolnosti tak v rámci svojho posudzovania staršej ochrannej známky a napadnutej ochrannej známky, ako aj v rámci svojho vyššie uvedeného záveru týkajúceho sa zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti.

Odvolací dôvod odvolateľky, ktorý spočíva na porušení článku 8 ods. 1 písm. b), možno ešte rozdeliť na viacero nesprávnych posúdení, ktorých sa dopustil Všeobecný súd v rámci svojho posúdenia veci, a to:

1. Všeobecný súd v prvom rade pri posudzovaní podobnosti ochranných známk, ako aj pri celkovom posúdení pravdepodobnosti zámeny, zohľadnil dobré meno staršej ochrannej známky, pričom takýto postoj je nesprávny a vedie k neoprávnenému „dvojitému započítaniu“;
2. Všeobecný súd nesprávne považoval staršiu ochrannú známku a zároveň napadnutú ochrannú známku za ochranné známky, ktoré sú najmä slovné, pričom nedostatočne zohľadnil ich obrazový charakter, čo malo negatívny vplyv na vývoj podobnosti dotknutých ochranných známk tak z vizuálneho, ako aj fonetického hľadiska, ako aj na význam, ktorý treba priradiť každému z týchto aspektov;
3. Všeobecný súd sa dopustil viacerých nesprávnych posúdení v rámci vymedzenia služieb triedy 36, v súvislosti s ktorými konštatoval, že staršia ochranná známka má dobré meno a preto rozlišovaciu spôsobilosť, a
4. z predchádzajúcich tvrdení, ako aj zo skutočností, že Všeobecný súd nezohľadnil ostatné dôležité aspekty, vyplýva, že tento súd nevykonával primeranú celkovú analýzu pravdepodobnosti zámeny medzi staršou ochrannou známkou a napadnutou ochrannou známkou.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

Odvolanie podané 14. februára 2019: Gregor Schneider proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-560/16, Gregor Schneider/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Gregor Schneider (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. v celom rozsahu zrušil rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 4. decembra 2018 vo veci T-560/16;
2. rozhodol v súlade s návrhmi žalobcu v tomto konaní tak, že

zruší rozhodnutie EUIPO (predtým ÚHVT) z 2. októbra 2014, na základe ktorého bol žalobca preradený z oddelenia pre medzinárodnú spoluprácu a právne záležitosti na operačné oddelenie,

subsidiárne po zrušení rozsudku vrátil vec Všeobecnému súdu;

3. uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania za všetky konania — teda trovy, ktoré vznikli v konaní pred Všeobecným súdom a v konaní o odvolaní pred Súdny dvorom Európskej únie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ na podporu svojho odvolania uvádza deväť odvolacích dôvodov.

Po prvé Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho výkladu „pravidiel zhody“ medzi sťažnosťou v zmysle článku 91 ods. 2 služobného poriadku a následnou žalobou v rozsahu, v akom bol s odvolaním sa na zásadu zhody zamietnutý ako neprípustný žalobný dôvod, ktorý žalobca v čase podania sťažnosti nemohol v nijakom prípade uplatniť z dôvodu, že úlohy ešte neboli prerozdelené.

Po druhé Všeobecný súd podal nesprávny výklad kritérií preskúmania existencie zneužitia právomoci tým, že stanovil právne pravidlo, podľa ktorého, ak sa nezistí, že vykonávacie opatrenie je v rozpore so záujmom služby, nemôže ísť ani o zneužitie právomoci. Toto právne pravidlo nemôže byť správne vzhľadom na to, že by vylučovalo zo zneužitia právomoci všetky situácie, v

ktorých administratíva uprednostňuje prípadný záujem služby bez toho, aby v skutočnosti tento záujem aj sledovala. Ide presne o prípady inteligentne vymysleného zneužitia právomoci, ktoré by sa nemali na základe takto stanoveného pravidla spravidla vyhnúť preskúmaniu súdom.

Po tretie sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho výkladu požiadavky byť vypočutý, ktorá zaručuje žalobcovi právo byť vypočutý, ktoré je zároveň zakotvené v článku 41 ods. 1 v spojení s článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie, tým, že usúdil, že vypočutie je nevyhnutné len vtedy, ak by zamýšľané individuálne opatrenie mohlo podľa orgánu mať nepriaznivý účinok na dotknutú osobu. Vypočutie a priznanie práva byť vypočutý by malo práve slúžiť k vysvetleniu stanovisk a účinkov zamýšľaných rozhodnutí, ktoré orgán zatiaľ nezohľadnil.

Po štvrté Všeobecný súd opakovane porušil právo žalobcu byť vypočutý, keď navyše na pojednávaní podľa článku 85 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu nezohľadnil nový predložený dôkaz, neprejednal príslušný návrh svedkov ani neprijal rozhodnutie podľa článku 85 ods. 4 rokovacieho poriadku. Všeobecný súd porušil právo žalobcu byť vypočutý aj tým, že nevypočul svedkov navrhnutých v žalobe a zároveň žalobcovi vytkol nedostatok dôkazov.

Po piate Všeobecný súd navyše porušil základnú zásadu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 47 Charty základných práv a vyvoláva pochybnosti o efektívnosti právnej ochrany.

Po šieste Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené.

Po siedme žalobca poukazuje na nedostatočné vysvetlenie skutkového stavu, po ôsme na nedostatočné odôvodnenie a po deviate na porušenie zásad logiky.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 27. februára 2019 —
MG, NH/Germanwings GmbH**

(Vec C-190/19)

(2019/C 213/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: MG, NH

Žalovaná: Germanwings GmbH

Prejudiciálna otázka

Môže vzniknúť právo na náhradu podľa článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ aj vtedy, ak cestujúci kvôli relatívne malému meškaniu pri prilete nestihne priamy prípojný let, v dôsledku čoho sa príchod do cieľového miesta omešká minimálne o tri hodiny, avšak oba lety uskutočnili rôzni prevádzkujúci leteckí dopravcovia a rezerváciu potvrdila cestovná kancelária, ktorá pre svojich zákazníkov pripravila predmetné lety?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španielsko) 11. marca 2019 — Promociones Oliva Park S.L./Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(Vec C-220/19)

(2019/C 213/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Promociones Oliva Park S.L.

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 2 smernice 2008/118/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že mu odporuje daň označená ako priama daň, akou je [daň z hodnoty vyrobenej elektrickej energie (Impuesto sobre el valor de la producción de la energía eléctrica, ďalej len „IVPEE“)], ktorá je vzhľadom na jej skutočnú povahu nepriamou daňou bez osobitného účelu, ktorej jediným cieľom je dosiahnutie daňového príjmu, pričom jej kvalifikácia podľa vnútroštátneho práva nemôže mať prednosť pred výkladom práva EÚ, ktorý sa riadi vlastnými cieľmi tohto právneho poriadku a vychádza z objektívnych znakov dane[?]

2. Napriek tomu, že IVPEE sa označuje ako environmentálna daň, je základným cieľom tejto dane dosiahnutie daňového príjmu, keďže sa rovnakým spôsobom uplatňuje na činnosti týkajúce sa výroby elektrickej energie a jej dodávky do elektrizačnej sústavy, bez ohľadu na ich rozsah a vplyv na životné prostredie, čo odporuje článku 1, článku 3 ods. 1 a 2, ako aj článku 3 písm. a) v spojení s článkom 2 písm. k) smernice 2009/28/ES^(?)?
3. Má sa vychádzať z toho, že IVPEE odporuje zásade voľnej hospodárskej súťaže a podpore energie z obnoviteľných zdrojov energie, keďže spôsobuje, že s energiou z neobnoviteľných zdrojov energie sa na daňové účely zaobchádza rovnako ako s energiou z obnoviteľných zdrojov energie, pričom obnoviteľné zdroje energie sú diskriminované, čo je v rozpore so systémom podpory upraveným v článku 2 písm. k) a nasl. smernice 2009/28/ES?
4. Odporuje IVPEE napokon uvedenej zásade voľnej hospodárskej súťaže a článkom 32, 33 a 34 (kapitola VIII nazvaná „Organizácia prístupu do sústavy“) smernice 2009/72/ES⁽³⁾ z dôvodu, že dovoľuje pozitívnu diskrimináciu zahraničných výrobcov elektrickej energie na úkor španielskych výrobcov, čo má za následok narušenie vnútorného trhu s elektrickou energiou a prístupu do sústavy?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko)
14. marca 2019 — DX

(Vec C-227/19)

(2019/C 213/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: DX

Žalovaný orgán: Bürgermeister der Stadt Graz

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

(¹) Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431.

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu, Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko) 20. marca 2019 —
Luxemburské veľkovojsvodstvo/B**

(Vec C-245/19)

(2019/C 213/08)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Luxemburské veľkovojsvodstvo

Odporkyňa: B

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 7, 8 a článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, prípadne v spojení s článkom 47 uvedenej Charty, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ktorá v rámci režimu postupu výmeny informácií na požiadanie zavedenom s cieľom vykonať smernicu Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (¹), vylučuje akýkoľvek opravný prostriedok, najmä súdny, zo strany tretej osoby, ktorá je držiteľom informácií, proti rozhodnutiu, ktorým príslušný orgán tohto členského štátu ukladá tejto osobe povinnosť poskytnúť mu informácie s cieľom vyhovieť žiadosti o výmenu informácií predloženej iným členským štátom?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa článok 1 ods. 1 a článok 5 smernice 2011/16, prípadne s prihliadnutím na meniacu sa povahu výkladu článku 26 Vzorovej daňovej dohody OECD, vykladať v tom zmysle, že žiadosť o výmenu informácií, spolu s rozhodnutím o uložení povinnosti zo strany príslušného orgánu dožiadaného členského štátu, ktorým sa vyhovie takejto žiadosti, spĺňajú kritérium neexistencie zjavného nedostatku predvídateľnej relevantnosti, ak dožadujúci členský štát uvedie totožnosť dotknutého platiteľa dane, obdobie dotknuté vyšetrovaním v dožadujúcom členskom štáte a totožnosť držiteľa príslušných informácií, pričom požaduje informácie o zmluvách a s nimi súvisiacich nešpecifikovaných fakturáciách a platbách, ktoré sú ale vymedzené na základe kritérií týkajúcich sa po prvé skutočnosti, že predmetné zmluvy boli uzavreté konkrétnym držiteľom informácií, po druhé ich platnosti počas zdaňovacích rokov dotknutých vyšetrovaním orgánov dožadujúceho štátu, a po tretie ich spojenia s konkrétnym dotknutým platiteľom dane?

(¹) Ú. v. EÚ L 64, 2011, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative (Luxembursko) 20. marca 2019 —
Luxemburské veľkovojsvodstvo/B, C, D, F.C.**

(Vec C-246/19)

(2019/C 213/09)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Luxemburské veľkovojsvodstvo

Odporcovia: B, C, D, F.C.

Ďalší účastník konania: A

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 7, 8 a článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, prípadne v spojení s článkom 47 uvedenej Charty, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ktorá v rámci režimu postupu výmeny informácií na požiadanie zavedenom s cieľom vykonať smernicu Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (¹), vylučuje akýkoľvek opravný prostriedok, najmä súdny, zo strany tretej osoby, ktorá je držiteľom informácií, proti rozhodnutiu, ktorým príslušný orgán tohto členského štátu ukladá tejto osobe povinnosť poskytnúť mu informácie s cieľom vyhovieť žiadosti o výmenu informácií predloženej iným členským štátom?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa článok 1 ods. 1 a článok 5 smernice 2011/16, prípadne s prihliadnutím na meniacu sa povahu výkladu článku 26 Vzorovej daňovej dohody OECD, vykladať v tom zmysle, že žiadosť o výmenu informácií, spolu s rozhodnutím o uložení povinnosti zo strany príslušného orgánu dožiadaného členského štátu, ktorým sa vyhovie takejto žiadosti, spĺňajú kritérium neexistencie zjavného nedostatku predvídateľnej relevantnosti, ak dožadujúci členský štát uvedie totožnosť dotknutého platiteľa dane, obdobie dotknuté vyšetrovaním v dožadujúcom členskom štáte a totožnosť držiteľa príslušných informácií, pričom požaduje informácie o zmluvách a s nimi súvisiacich nešpecifikovaných fakturáciách a platbách, ktoré sú ale vymedzené na základe kritérií týkajúcich sa po prvé skutočnosti, že predmetné zmluvy boli uzavreté konkrétnym držiteľom informácií, po druhé ich platnosť počas zdaňovacích rokov dotknutých vyšetrovaním orgánov dožadujúceho štátu, a po tretie ich spojenia s konkrétnym dotknutým platiteľom dane?

(¹) Ú. v. EÚ L 64, 2011, s. 1.

Žaloba podaná 20. marca 2019 — Európska komisia/Cyperská republika

(Vec C-248/19)

(2019/C 213/10)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Triantafyllou a E. Manhaeve)

Žalovaná: Cyperská republika

Návrhy žalobkyne

— Určiť, že Cyperská republika tým, že

— nezabezpečila vytvorenie zberného systému pre komunálne odpadové vody z 31 aglomerácií (Aradippou, Ipsonas, Dali, Varoklini, Deryneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympou, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Menu a Pyrgos) v súlade s článkom 3 a prílohou I bodom A smernice [91/271/EHS] (¹),

— v uvedených aglomeráciách nezabezpečila, aby komunálne odpadové vody vstupujúce do zberných systémov prešli pred vypustením sekundárnym čistením alebo rovnocenným čistením v súlade s článkami 4, 10 a 15 a prílohou I bodmi B a D smernice [91/271/EHS],

si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 3, 4, 10 a 15 a prílohy I smernice 91/271/EHS o čistení komunálnych odpadových vôd,

— a uložiť Cyperskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Cyperská republika tým, že nezabezpečila vytvorenie zberného systému pre komunálne odpadové vody, nedodrжала lehotu do 31. decembra 2012, stanovenú v smernici 91/271/EHS o čistení komunálnych odpadových vôd (predĺženú v Zmluve o pristúpení Cyperskej republiky k Európskej únii), pokiaľ ide o zberný systém (článok 3) a v dôsledku toho sekundárne čistenie odpadovej vody (článok 4), ako aj infraštruktúru a dohľad (články 10 a 15) v štyroch aglomeráciách s populačným koeficientom viac ako 10000.
2. Cyperská republika tým, že nezabezpečila vytvorenie zberného systému pre komunálne odpadové vody, nedodrжала lehotu do 31. decembra 2012 stanovenú v smernici 91/271/EHS o čistení komunálnych odpadových vôd (predĺženú v Zmluve o pristúpení Cyperskej republiky k Európskej únii), pokiaľ ide o zberný systém (článok 3) a v dôsledku toho sekundárne čistenie odpadovej vody (článok 4), ako aj infraštruktúru a dohľad (články 10 a 15) v 27 aglomeráciách s populačným koeficientom od 2000 do 10000.

(¹) Smernica Rady z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, 1991, s. 40; Mim. vyd. 15/002, s. 26)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wien (Rakúsko) 26. marca 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(Vec C-256/19)

(2019/C 213/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Žalovaný: Magistrat der Stadt Wien

Mitbeteiligte Partei: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý na účely zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdov vo svojej ústave písomne stanovuje základné právo na pridelenie súdnej veci podľa stáleho rozvrhu práce určeného vopred podľa všeobecných pravidiel, vykladať v tom zmysle, že zákonodarca musí zaistiť, aby garancia základného práva bola efektívna a nie len teoretická?

- 1a) Doplnujúca otázka: V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Vyžaduje článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity vo vnútroštátnom právnom poriadku, ktorý má zakotvené základné právo na stály rozvrh práce v ústave, od zákonodarcu nejaké povinnosti zabezpečenia, a ak áno, aké?

- 1b) Doplnujúce otázky: V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

1b-1) Vyžaduje článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý má zakotvené základné právo na stály rozvrh práce v ústave, nedodržanie pokynu respektíve úkonu týkajúceho sa pridelenia spisu sudcovi orgánom, ktorý podľa zákona nie je príslušný na takýto pokyn respektíve úkon?

1b-2) Vyžaduje článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý má zakotvené základné právo na stály rozvrh práce v ústave, aby interný rokovací poriadok súdu smel orgánu poverenému pridelovaním súdnych spisov priznať, pokiaľ ide o rozhodnutie o pridelení, ak vôbec dáky, tak len úzky, vopred určený priestor na úvahu?

2. Má sa článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý na účely zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdov vo svojej ústave písomne stanovuje základné právo na pridelenie súdnej veci podľa stáleho rozvrhu práce určeného vopred podľa všeobecných pravidiel, vykladať v tom zmysle, že sudca, ktorý má pochybnosti 1) o zákonnosti interného rozvrhu práce, respektíve 2) o zákonnosti interného rozhodnutia, ktoré sa bezprostredne týka činnosti tohto sudcu a ktorým sa vykonáva interný rozvrh práce (najmä rozhodnutie o pridelení veci), so zreteľom na tieto pochybnosti musí mať možnosť podať (ktorý tohto sudcu obzvlášť finančne nezaťažuje) opravný prostriedok na iný súd, ktorý má úplnú kontrolnú právomoc na preskúmanie zákonnosti právneho aktu, ktorý bol klasifikovaný ako nezákonný?

V prípade zápornej odpovede: Existujú nejaké iné predpisy, ktoré má zabezpečiť zákonodarca, ktoré zaisťujú, že sudca je schopný dosiahnuť zákonnosť dodržiavania predpisov, ktoré sa ho týkajú, pokiaľ ide o dodržanie zákonných (najmä interných) predpisov pridelenia vecí?

3. Má sa článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý na účely zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdov vo svojej ústave písomne stanovuje základné právo na súdne pridelenie veci podľa stáleho rozvrhu práce určeného vopred podľa všeobecných pravidiel, vykladať v tom zmysle, že účastník súdneho konania, ktorý má pochybnosti 1) o zákonnosti ustanovenia interného rozvrhu práce predurčujúceho vybavenie jeho veci, respektíve 2) o zákonnosti pridelenia tejto veci určitému sudcovi, musí mať možnosť ešte pred vydaním súdneho rozhodnutia, pokiaľ ide o tieto pochybnosti, podať opravný prostriedok (ktorý tohto účastníka obzvlášť finančne nezaťažuje) na iný súd, ktorý má úplnú kontrolnú právomoc na preskúmanie zákonnosti právneho aktu, ktorý bol klasifikovaný ako nezákonný?

V prípade zápornej odpovede: Existujú nejaké iné predpisy, ktoré má zabezpečiť zákonodarca, ktoré zaisťujú, že účastník konania je ešte pred vydaním súdneho rozhodnutia schopný dosiahnuť zákonnosť dodržiavania jeho základného práva na „zákonného sudcu“?

4. Má sa článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý na účely zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdov vo svojej ústave písomne stanovuje základné právo na súdne pridelenie veci podľa stáleho rozvrhu práce určeného vopred podľa všeobecných pravidiel, vykladať v tom zmysle, že interný rozvrh práce a interné evidovanie doručených spisov sú vytvorené tak transparentne a pochopiteľne, že sudca, respektíve účastník konania je bez osobitných ťažkostí schopný preskúmať súlad konkrétneho pridelenia spisu sudcovi, respektíve určitému senátu s predpismi interného rozvrhu práce?

V prípade zápornej odpovede: Existujú nejaké iné predpisy, ktoré má zabezpečiť zákonodarca, ktoré zaisťujú, že sudca, respektíve účastník konania majú ešte pred vydaním súdneho rozhodnutia možnosť dozvedieť sa o zákonnosti určitého pridelenia veci?

5. Má sa článok 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj zásada efektivity, aspoň pokiaľ ide o vnútroštátny právny poriadok, ktorý na účely zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdov vo svojej ústave písomne stanovuje základné právo na súdne pridelenie veci podľa stáleho rozvrhu práce určeného vopred podľa všeobecných pravidiel, vykladať v tom zmysle, že účastníci konania a sudca bez osobitného vlastného pričinenia musia byť schopní obsahovo pochopiť pravidlá rozvrhu práce, ako aj to, že účastníci konania a sudca musia byť týmto spôsobom schopní preskúmať zákonnosť uskutočneného pridelenia veci sudcovi, respektíve senátu?

V prípade zápornej odpovede: Existujú nejaké iné predpisy, ktoré má zabezpečiť zákonodarca, ktoré zaisťujú, že sudca, respektíve účastník konania majú možnosť dozvedieť sa o zákonnosti určitého pridelenia veci?

6. Aké povinnosti konať sa týkajú sudcu so zreteľom na jeho povinnosti podľa práva Únie týkajúce sa dodržiavania procesných predpisov práva Únie, ktorý je (mimosúdny alebo interný) právnym aktom, ktorý nemôže napadnúť, zaviazaný ku konaniu porušujúcemu právo Únie a práva účastníkov konania?

Odvolaie podané 3. apríla 2019: Andrew Clarke proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 25. marca 2019 vo veci T-731/18, Clarke/Komisia

(Vec C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľ: Andrew Clarke (v zastúpení: E. Lock, solicitor)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaieľa

Odvolaieľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— vrátil vec späť na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý pri rozhodovaní zohľadní závery Súdneho dvora,

- rozhodol, že najneskôr do 12. apríla 2019 (alebo do iného dátumu, do ktorého môže dôjsť k predĺženiu lehoty podľa článku 50 ZFEÚ)
 - a) sa bude Všeobecný súd týmto návrhom zaoberať podľa takeého časového rozvrhu a takým spôsobom, aby bol schopný vyniesť konečný rozsudok,
 - b) v rámci predbežného opatrenia Komisia vydá voči Spojenému kráľovstvu odôvodnené stanovisko, v ktorom vyjadrí svoj názor na porušenia práva Únie, ktoré možno vyvodit' z jej listu odvolateľovi z 25. októbra 2018,
- rozhodol, že účastníci konania sa môžu prípadne obrátiť na Všeobecný súd za účelom získania ďalších pokynov,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania odvolateľa.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ uvádza na podporu svojho odvolania jeden odvolací dôvod:

Všeobecný súd v uznesení z 25. marca 2019 nesprávne pochopil, čoho sa odvolateľ svojím návrhom domáha, chybne konštatoval, že odvolateľ takýto návrh nemôže podať a že Všeobecný súd nemá právomoc rozhodnúť o takomto návrhu.

Navrhovateľ sa nedomáhal, aby Komisia začala konanie o nesplnení povinnosti proti Spojenému kráľovstvu. Tým, čo sa požaduje, je zrušenie dvoch rozhodnutí Komisie, pričom Všeobecný súd jedno z nich nesprávne identifikoval. Judikatúra, na ktorú sa odvolal Všeobecný súd, v tomto smere buď nijako nepodporuje záveru, vo vzťahu ku ktorému bola citovaná, alebo je irelevantná. Odvolateľ sa môže domáhať zrušenia týchto rozhodnutí v rozsahu, v ktorom mu boli určené alebo v ktorom sa ho priamo a osobne týkajú. Alternatívne sa navrhovateľ môže domáhať aj rozhodnutia podľa článku 265 ZFEÚ na základe toho, že Komisia sa dopustila nečinnosti, keď voči Spojenému kráľovstvu nevydala odôvodnené stanovisko, čo je povinná urobiť podľa prvej časti článku 258 ZFEÚ, a to vzhľadom na jej implicitné akceptovanie v druhom z týchto rozhodnutí, že Spojené kráľovstvo porušuje právo Únie, keď začala posudzovať svoju voľnú úvahu podľa druhej časti článku 258 ZFEÚ. Je teda opodstatnené tvrdiť, že by odôvodnené stanovisko malo byť určené aj navrhovateľovi a/alebo že by sa ho priamo a osobne týkalo. Navrhovateľ sa tiež môže domáhať vydania príkazu na konanie a nariadenia predbežného opatrenia v súvislosti s jeho žalobou na základe článku 265 ZFEÚ.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd Trnava (Slovensko) 9. apríla 2019 — RN v. Home Credit Slovakia a.s.

(Vec C-290/19)

(2019/C 213/13)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd Trnava

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: RN

Žalovaná: Home Credit Slovakia a.s.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 10 ods. 1 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ⁽¹⁾ z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá požiadavke uvedenej v tomto ustanovení, ak ročná percentuálna miera nákladov je v nej uvedená nie presným údajom v percentách, ale rozpätím dvoch údajov (od — do)?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ 2008, L 133, s. 66

Žaloba podaná 11. apríla 2019 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-298/19)

(2019/C 213/14)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Konstantinidis a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— rozhodol, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky potrebné opatrenia, ktoré vyplývajú z rozsudku vydaného Súdny dvorom 23. apríla 2015 vo veci C-149/14, Komisia/Helénska republika ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ;

- uložil Helénskej republike povinnosť zaplatiť navrhované penále vo výške 23 735,25 eura za každý deň omeškania s plnením povinností vyplývajúcich z rozsudku vydaného vo veci C-149/14, od dňa vyhlásenia rozsudku vo vyššie uvedenej veci do dňa splnenia povinností vyplývajúcich z rozsudku vydaného v tej istej veci;
- uložil Helénskej republike povinnosť zaplatiť dennú paušálnu sumu vo výške 2 639,25 eura od dátumu vyhlásenia rozsudku vo veci C-149/14 do dátumu vyhlásenia rozsudku v tejto veci alebo do dátumu splnenia povinností vyplývajúcich z rozsudku vo veci C-149/14, pokiaľ k tomu dôjde skôr a za predpokladu, že vyššie uvedená suma nie je vyššia, uložiť minimálnu paušálnu sumu vo výške 1 310 000 eur;
- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Podľa článku 260 ods. 1 ZFEÚ má Helénska republika povinnosť prijať opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-149/14. Helénska republika však neprijala všetky opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s výrokom uvedeného rozsudku. Konkrétne Helénska republika nestanovila akčné programy vo vzťahu k ohrozeným oblastiam, ktoré sa vyznačujú výskytom povrchových alebo podzemných vôd, ktoré sú znečistené dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov. Komisia sa preto rozhodla podať žalobu na Súdny dvor.
2. Komisia sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor uložil Helénskej republike povinnosť zaplatiť dennú paušálnu sumu vo výške 2 639,25 eura. Výška paušálnej sumy a penále bola vypočítaná s prihliadnutím na závažnosť a dĺžku trvania porušenia povinnosti, ako aj odrádzajúceho účinku, v závislosti od finančnej kapacity tohto členského štátu.

(¹) EU:C:2015:264.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Torino (Taliansko) 11. apríla 2019 — Techbau SpA/Azienda Sanitaria Locale AL

(Vec C-299/19)

(2019/C 213/15)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale ordinario di Torino

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Techbau SpA

Žalovaná: Azienda Sanitaria Locale AL

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 2 ods. 1 smernice 2000/35/ES ⁽¹⁾ vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 2 ods. 1 písm. a) legislatívneho dekrétu č. 231 z 9. októbra 2002, ktorý vylučuje z pojmu „obchodná transakcia“ — chápaná ako zmluva, „ktoré vedú výlučne alebo prevažne k dodávke tovaru alebo k poskytnutiu služieb za odplatu“ — a teda zo svojej pôsobnosti zmluvu o dielo, bez ohľadu na to, či ide o verejné obstarávanie alebo súkromné a konkrétne verejné obstarávanie prác podľa smernice 93/37/EHS ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (Ú. v. ES L 200, 2000, s. 35; Mim. vyd. 17/001, s. 226).

⁽²⁾ Smernica Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác (Ú. v. ES L 199, 1993, s. 54; Mim. vyd. 06/002, s. 163).

Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Európska komisia/Česká republika

(Vec C-305/19)

(2019/C 213/16)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Ondrušek, K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Česká republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Česká republika si tým, že nezabezpečila, aby boli v budovách s celkovou úžitkovou plochou nad 500 m², pre ktoré bol vydaný energetický certifikát podľa článku 12 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ ⁽¹⁾ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov a ktoré verejnosť často navštevuje, vystavené energetické certifikáty, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 2 tejto smernice,

— uložiť Českej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Článok 13 ods. 2 smernice 2010/31/EÚ ukladá povinnosť vystaviť energetický certifikát vydaný v súlade s článkom 12 ods. 1 smernice v prípade, ak budovu s úžitkovou plochou nad 500 m² často navštevuje verejnosť.

2. České právo [§7 zákona č. 406/2000 Sb. o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (§7 zákona č. 406/2000 Sb. o energetické hospodárnosti, v znení neskorších predpisov)] však ukladá povinnosť vystaviť energetický certifikát, resp. preukaz pre tieto budovy len v prípade, že ich využíva orgánom verejnej moci. České právo teda neukladá povinnosť vystaviť energetický preukaz v situáciách, keď tieto budovy využívajú iné subjekty než orgány verejnej moci a často ich navštevuje verejnosť. Potrebная legislatívna úprava sa zatiaľ pripravuje.
3. Česká republika teda nezabezpečila, aby boli v budovách s celkovou úžitkovou plochou nad 500 m², pre ktoré bol vydaný energetický certifikát podľa článku 12 ods. 1 smernice a ktoré verejnosť často navštevuje, vystavené energetické certifikáty a neSplnila si tak svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 2 smernice.

(¹) Ú. v. EÚ L 153, 2010, s. 13.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 15. apríla 2019 — Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Vec C-306/19)

(2019/C 213/17)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Milis Energy SpA

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Európskej únie uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia, ako je ustanovenie článku 26 ods. 2 a 3 legislatívneho dekrétu č. 91/2014, ktoré bolo prevzaté zo zákona č. 116/2014, a ktorým sa výrazne znižuje alebo oneskoruje vyplácanie príspevkov, ktoré už boli priznané zákonom a vymedzené na základe osobitných dohôd podpísaných medzi výrobcami elektrickej energie fotovoltaiickou premenou a verejnoprávnou spoločnosťou založenou na tento účel, Gestore dei servizi energetici s.p.a., najmä, je toto vnútroštátne ustanovenie v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie, ktorými sú zásada ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, lojálnej spolupráce a potrebného účinku, s článkami 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie, so smernicou č. 2009/28/ES (¹) a s právnou úpravou režimov podpory, ktoré sú v nej uvedené, ako aj s článkom 216 ods. 2 ZFEÚ, najmä v súvislosti s Európskou zmluvou o energetickej charte?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) 16. apríla 2019 — BONVER WIN, a. s./Ministerstvo financí

(Vec C-311/19)

(2019/C 213/18)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: BONVER WIN, a. s.

Žalovaný: Ministerstvo financí

Prejudiciálne otázky

1. Použije sa článok 56 a nasl. Zmluvy o fungovaní Európskej únie na vnútroštátny právny predpis (všeobecne záväzné nariadenie obce), ktorý v časti jednej obce zakazuje určitú službu len preto, že časť zákazníkov poskytovateľa služby dotknutého týmto predpisom môže pochádzať alebo pochádza z iného členského štátu Európskej únie?

Ak áno, stačí na uplatniteľnosť článku 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie samotné tvrdenie možnosti prítomnosti zákazníkov z iného členského štátu, alebo je poskytovateľ služby povinný preukázať skutočné poskytovanie služieb zákazníkom pochádzajúcim z iných členských štátov?

2. Je pre odpoveď na prvú položenú otázku akokoľvek relevantné, že:
 - a) Potenciálne obmedzenie slobody poskytovať služby je výrazne limitované a to ako geograficky, tak aj vecne (potenciálna uplatniteľnosť výnimky *de minimis*);
 - b) Nezdá sa, že by vnútroštátny právny predpis upravoval odlišným spôsobom, právne alebo fakticky, postavenie subjektov poskytujúcich služby predovšetkým občanom iných členských štátov Európskej únie na jednej strane a subjektov zameriavajúcich sa na domácu klientelu na druhej strane?

Odvolaie podané 24. apríla 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) zo 14. februára 2019 v spojených veciach T-131/16 a T-263/16, Belgicko a Magnetrol International/Komisia

(Vec C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska komisia (v zastúpení: P.J. Loewenthal, F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Belgické kráľovstvo, Magnetrol International, Írsko

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) zo 14. februára 2019 v spojených veciach T-131/16 a T-263/16, Belgicko a Magnetrol International/Komisia, EÚ:T:2019:91, v rozsahu, v akom sa rozhodlo, že rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1699 ⁽¹⁾ z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom nesprávne klasifikuje schému „nadmerného zisku“ ako schému pomoci v zmysle článku 1 písm. d) nariadenia 2015/1589 ⁽²⁾,
- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby znovu prejednal návrhy, ktoré ešte neboli posúdené,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaieľka tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že spôsob, akým Belgicko v rokoch 2004 až 2014 daňovo zaobchádzalo s „nadmerným ziskom“, sa nemal považovať za schému pomoci v zmysle článku 1 písm. d) nariadenia 2015/1589.

Všeobecný súd si nesprávne vyložil prvú podmienku článku 1 písm. d) a skreslil odôvodnenia 94 až 110 napadnutého rozhodnutia, keď usúdil, že Komisia považovala za základ schémy pomoci „nadmerného zisku“ jedine legislatívne akty uvedené v odôvodnení 99 napadnutého rozhodnutia.

Všeobecný súd si nesprávne vyložil druhú podmienku článku 1 písm. d) a skreslil odôvodnenia 100 až 108 napadnutého rozhodnutia, keď usúdil, že udelenie výnimky z titulu „nadmerného zisku“ si vyžadovalo prijatie ďalších vykonávacích opatrení.

Všeobecný súd si nesprávne vyložil tretiu podmienku článku 1 písm. d) a skreslil odôvodnenia 66, 102, 103, 109, 139 a 140 napadnutého rozhodnutia, keď usúdil, že na vymedzenie príjemcov výnimky z titulu „nadmerného zisku“ bolo nevyhnutné prijať ďalšie vykonávacie opatrenia.

Všeobecný súd napokon nezohľadnil *ratio legis* článku 1 písm. d), keď usúdil, že Komisia nesprávne kvalifikovala schému „nadmerného zisku“ ako schému pomoci v zmysle tohto ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 1

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Odvolaie podané 29. apríla 2019: Drex Technologies SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 28. februára 2019 vo veci T-414/16, Drex Technologies/Rada

(Vec C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Drex Technologies SA (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolaieľky

- Vyhlásiť toto odvolaie za prípustné a dôvodné,
- v dôsledku toho zrušiť rozsudok z 28. februára 2019 (T-414/16).

V súlade s novými ustanoveniami rozhodnúť, že:

- rozhodnutie (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016 ⁽¹⁾ a ďalšie akty na jeho vykonanie sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú odvolaieľky,
- Rade sa ukladá povinnosť náhrady trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolaieľka uvádza tri odvolaie dôvody.

Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd porušil právo odvolaieľky zakotvené v článku 41 Charty základných práv, byť vypočutá pred prijatím nových obmedzujúcich opatrení.

Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nevezal do úvahy článku predložené odvolaieľkou na podporu jej žaloby o neplatnosti na účely preukázania, že nepodporovala sýrsky režim.

Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nerozhodol, že ustanovenia 27 a 28 rozhodnutia 2013/255/SZBP, podľa ktorých príslušnosť k rodine Al-Assad alebo Makhlouf predstavuje samostatné kritérium, ktoré odôvodňuje uloženie sankcie, sú nezákonné, čím preniesol dôkazné bremeno.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125).

Odvolanie podané 29. apríla 2019: Almashreq Investment Fund proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 28. februára 2019 vo veci T-415/16, Almashreq Investment Fund/Rada

(Vec C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaateľka: Almashreq Investment Fund (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

- Vyhlásiť toto odvolanie za prípustné a dôvodné,
- v dôsledku toho zrušiť rozsudok z 28. februára 2019 (T-415/16).

A v súlade s novými ustanoveniami rozhodnúť, že:

- rozhodnutie (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016⁽¹⁾ a ďalšie akty na jeho vykonanie sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky,
- Rade sa ukladá povinnosť náhrady trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody.

Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd porušil právo odvolateľky zakotvené v článku 41 Charty základných práv, byť vypočutá pred prijatím nových obmedzujúcich opatrení.

Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nevzal do úvahy článku predložené odvolateľkou na podporu jej žaloby o neplatnosti na účely preukázania, že nepodporovala sýrsky režim.

Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nerozhodol, že ustanovenia 27 a 28 rozhodnutia 2013/255/SZBP, podľa ktorých príslušnosť k rodine Al-Assad alebo Makhlof predstavuje samostatné kritérium, ktoré odôvodňuje uloženie sankcie, sú nezákonné, čím preniesol dôkazné bremeno.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125).

Odvolanie podané 29. apríla 2019: Souruh SA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 28. februára 2019 vo veci T-440/16, Souruh/Rada

(Vec C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Souruh SA (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

- Vyhlásiť toto odvolanie za prípustné a dôvodné,
- v dôsledku toho zrušiť rozsudok z 28. februára 2019 (T-440/16).

A v súlade s novými ustanoveniami rozhodnúť, že:

- rozhodnutie (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016⁽¹⁾ a ďalšie akty na jeho vykonanie sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky,
- Rade sa ukladá povinnosť náhrady trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody.

Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd porušil právo odvolateľky zakotvené v článku 41 Charty základných práv, byť vypočutá pred prijatím nových obmedzujúcich opatrení.

Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení skutkového stavu spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nevezal do úvahy článku predložené odvolateľkou na podporu jej žaloby o neplatnosti na účely preukázania, že nepodporovala sýrsky režim.

Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd nerozhodol, že ustanovenia 27 a 28 rozhodnutia 2013/255/SZBP, podľa ktorých príslušnosť k rodine Al-Assad alebo Makhlouf predstavuje samostatné kritérium, ktoré odôvodňuje uloženie sankcie, sú nezákonné, čím preniesol dôkazné bremeno.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125).

Žaloba podaná 10. mája 2019 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko**(Vec C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Jokubauskaitė a R. Pethke, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- konštatoval, že Spolková republika Nemecko si tým, že systematicky odmietala vyžadovať informácie, ktoré chýbali v žiadosti o vrátenie dane z pridanej hodnoty, pričom namiesto toho v týchto prípadoch žiadosti o vrátenie dane priamo zamietala, keď tieto informácie bolo možné poskytnúť až po lehote 30. septembra, nesplnila svoje povinnosti podľa článkov 170 a 171 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, ako aj článku 5 smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte ⁽²⁾,
- uložil Spolkovej republike Nemecko povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby Európska komisia uvádza tri žalobné dôvody:

1. Prvý žalobný dôvod — porušenie zásady neutrality dane z pridanej hodnoty

Spolková republika Nemecko porušila zásadu neutrality dane z pridanej hodnoty zakotvenú v článkoch 170 a 171 smernice 2006/112 a článku 5 smernice 2008/9, podľa ktorej je pri nadobúdaní tovaru a prijímaní služieb potrebné daň z pridanej hodnoty odvádzaná v štádiu transakcií uskutočnených na vstupe upraviť v prospech zdaniteľnej osoby.

Zásada neutrality dane z obratu vyžaduje, aby sa vyhovel každej žiadosti o vrátenie dane, ktorá spĺňa vecné podmienky. V prípade pochybností o tom, či sú tieto vecné podmienky vrátenia dane splnené, možno žiadosti o vrátenie dane podľa článku 5 v spojení s článkom 21 prvým odsekom prvou vetou smernice 2008/9 zamietnuť len vtedy, keď boli žiadosti o informácie, ktoré podľa článku 20 uvedenej smernice zaslal členský štát vrátenia dane, neúspešné.

2. Druhý žalobný dôvod — porušenie zásady potrebného účinku práva na vrátenie dane z pridanej hodnoty

Výklad článku 20 ods. 1 smernice 2008/9, ktorý zastáva Spolková republika Nemecko, bráni skutočnému výkonu práva na vrátenie dane z pridanej hodnoty zdaniteľnými osobami, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane. Správna prax nemeckej daňovej správy tak porušuje práva týchto zdaniteľných osôb, ktoré sú zakotvené v článkoch 170 a 171 smernice 2006/112 a článku 5 smernice 2008/9.

Potrebný účinok smerníc 2006/112 a 2008/9 si vyžaduje výkon skutočne existujúcich práv na vrátenie dane z pridanej hodnoty tak, aby bola v čo najväčšom rozsahu dodržaná zásada neutrality. Cieľom právnej úpravy je zabezpečiť, aby pri nadobúdaní tovaru a prijímaní služieb bola daň z pridanej hodnoty, ktorá sa platí v štádiu transakcií uskutočnených na vstupe, v celom rozsahu vyrovnaná, a vytvorí tak v zásade rovnaké podmienky hospodárskej súťaže pre všetky zdaniteľné osoby, a to aj v prípade cezhraničných transakcií. V tomto ohľade je potrebné prijať všetky vhodné správne opatrenia stanovené smernicou, ktoré umožňujú realizáciu práv na vrátenie dane z pridanej hodnoty.

3. Tretí žalobný dôvod — porušenie zásady legitímnej dôvery

Systematické odmietanie Spolkovej republiky Nemecko vyžadovať dodatočné informácie a dôkazy podľa článku 20 ods. 1 smernice 2008/9 je v rozpore so zásadou legitímnej dôvery. Každá zdaniteľná osoba, ktorej bolo potvrdené podanie žiadosti o vrátenie dane, je oprávnená očakávať, že jej žiadosť sa bude vybavovať v súlade s ustanoveniami tejto smernice. Pokiaľ to tak nie je, ide o porušenie legitímnej dôvery zdaniteľnej osoby v to, že jej žiadosť bude vybavená v súlade so zákonom.

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 2. mája 2019 — QH/Parlament

(Vec T-748/16) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Článok 24 Služobného poriadku úradníkov — Žiadosť o pomoc — Článok 12a Služobného poriadku úradníkov — Psychické obťažovanie — Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc — Zásady objektivity a nestrannosti — Právo na riadnu správu vecí verejných — Právo byť vypočutý“)

(2019/C 213/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: QH (v zastúpení: pôvodne N. Lhoëst a S. Michiels, neskôr N. Lhoëst, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: M. Ecker a Í. Ní Riagáin Dúro, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia Parlamentu z 26. januára 2016, ktorým orgán tejto inštitúcie oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy zamietol žiadosť o pomoc podanú žalobcom 11. decembra 2014, ako aj rozhodnutia z 12. júla 2016, ktorým orgán oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy zamietol sťažnosť žalobcu, a jednak návrh na náhradu škody, ktorá bola údajne spôsobená žalobcovi nezákonným postupom tohto orgánu pri vybavovaní jeho tejto žiadosti o pomoc

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 26. januára 2016 o zamietnutí žiadosti o pomoc QH, potvrdené rozhodnutím z 12. júla 2016 o zamietnutí sťažnosti, sa zrušuje.
2. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.
3. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Španielsko/Komisia(Vec T-49/17) ⁽¹⁾

(„EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Finančné opravy — Pojem ‚výrobca‘ — Investície uskutočnené mimo priestorov organizácie výrobcov — Kontroly predchádzajúce schváleniu operačného programu — Kontrola schválenia výdavkov — Jednorazová finančná oprava — Paušálna finančná oprava — Proporcionalita — Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 213/25)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne V. Ester Casas, abogado del Estado, neskôr S. Jiménez García, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Lewis a M. Morales Puerta, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/2018 z 15. novembra 2016, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 312, 2016, s. 26)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 95, 27.3.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. mája 2019 — Scor/Komisia(Vec T-135/17) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc — Trh so zaistením rizík prírodných katastrof — Pomoc vo forme neobmedzenej štátnej záruky poskytnutej CCR — Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom po ukončení predbežného vyšetrovania — Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ — Žaloba o neplatnosť — Aktívna legitímácia — Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia — Čiastočná nepripustnosť — Procesné práva dotknutých osôb — Postavenie dotknutej osoby — Neexistencia závažných ťažkostí“)

(2019/C 213/26)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Scor SE (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: N. Baverez, N. Autet, M. Béas a G. Marson, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky, A. Bouchagiar a K. Blanck, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Francúzska republika (v zastúpení: pôvodne D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier a J. Bousin, neskôr D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme a E. de Moustier, splnomocnení zástupcovia) a Caisse centrale de réassurance (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: pôvodne J.-P. Gunther, A. Giraud a S. Petit, neskôr A. Giraud a S. Petit, advokáti)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2016) final z 26. septembra 2016 o opatreniach SA.37649 a SA.45860, ktoré vykonalo Francúzsko v rozsahu, v akom Komisia vyhlásila neobmedzenú záruku poskytnutú CCR za jej činnosť zaistenia rizík prírodných katastrof za zlučiteľnú s vnútorným trhom

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá
2. Scor SE znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou a Caisse Centrale de Réassurance (CCR), vrátane trov konania vynaložených pri žiadosti o zachovanie dôvernosti.
3. Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené pri žiadosti o zachovanie dôvernosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 144, 8.5.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Nemecko/Komisia

(Vec T-239/17) (¹)

(„EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Výdavky vynaložené Nemeckom — Paušálna finančná oprava uplatnená z dôvodu nedostatočnej frekvencie hlavných kontrol — Každoročná povinnosť výpočtu a zaúčtovania úrokov — Články 31 a 32 nariadenia (ES) č. 1290/2005 — Článok 6 písm. h) nariadenia (ES) č. 885/2006 — Povinnosť odôvodnenia — Proporcionalita“)

(2019/C 213/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne D. Klebs a T. Henze, neskôr D. Klebs, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: D. Triantafyllou a M. Zalewski, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/264 zo 14. februára 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 39, 2017, s. 12), v rozsahu, v akom sa vzťahuje na Spolkovú republiku Nemecko

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 195, 19.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Wattiau/Parlament

(Vec T-737/17) (¹)

(„Verejná služba — Sociálne zabezpečenie — RCAM — Úhrada liečebných nákladov — Dohoda uzatvorená predovšetkým medzi Európskou úniou, Luxemburskom a Zväzom luxemburských nemocníc o sadzbách za nemocničnú starostlivosť, ktorá bola poskytnutá poisťovňou RCAM — Námitka nezákonnosti — Zásada zákazu diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti — Článok 18 prvý odsek ZFEÚ — Články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie — Článok 39 spoločných pravidiel pre zdravotné poistenie úradníkov“)

(2019/C 213/28)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Francis Wattiau (Bridel, Luxembursko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: M. Rantala a J. Van Pottelberge, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Predmet veci

Návrh, založený na článku 270 ZFEÚ, po prvé na zrušenie rozhodnutia úradu pre plnenie nárokov spoločného systému zdravotného poistenia v Luxembursku, ako vyplýva z vyúčtovania č. 244 z 25. januára 2017, podľa ktorého má žalobca povinnosť zaplatiť sumu 843,01 eura, a po druhé na zrušenie rozhodnutie generálneho tajomníka Parlamentu ako menovacieho orgánu z 2. augusta 2017, ktorým sa toto rozhodnutie potvrdzuje

Výrok rozsudku

1. Zrušuje sa rozhodnutie úradu pre plnenie nárokov spoločného systému zdravotného poistenia v Luxembursku, ako vyplýva z vyúčtovania č. 244 z 25. januára 2017, na základe ktorého mal pán Francis Wattiau zaplatiť sumu 843,01 eura, zodpovedajúcu 15 % z lekárskej faktúry z 30. mája 2016.
2. Európsky parlament znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil pán Wattiau.
3. Association des seniors de la fonction publique européenne (Združenie seniorov európskych verejných úradov, SFPE) znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 29.1.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Kuota International/EUIPO — Sintema Sport (K)

(Vec T-136/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie K — Absolútny dôvod neplatnosti — Nekonanie v dobrej viere — Článok 59 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 213/29)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Britské panenské ostrovy) (v zastúpení: C. Herissay Ducamp, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: V. Ruzek, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Sintema Sport Srl (Albiate, Taliansko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 15. decembra 2017 (vec R 3111/2014-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Kuota International a Sintema Sport

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 15. decembra 2017 (vec R 3111/2014-1) sa zrušuje.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Sona Nutrition/EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Veci T-152/18 až T-155/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihlášky obrazových ochranných znáмок Európskej únie SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Staršia národná slovná ochranná známka MULTIPLUS — Relatívny dôvod pre zamietnutie zápisu — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EU) 2017/1001“)

(2019/C 213/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Írsko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník/účastníci konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Spojené štáty) (v zastúpení: K. Neefs a S. Cubitt, advokáti)

Predmet veci

Žaloby podané proti rozhodnutiam štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 20. decembra 2017 (veci R 1 319/2017-4, R 1 321/2017-4, R 1 322/2017-4 a R 1 323/2017-4) týkajúcim sa námietkového konania medzi spoločnosťami Sona Nutrition a Solgar Holdings

Výrok rozsudku

1. Veci T-152/18 až T-155/18 sa na účely tohto rozsudku spájajú.
2. Rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 20. decembra 2017 (veci R 1 319/2017-4, R 1 321/2017-4, R 1 322/2017-4 a R 1 323/2017-4) sa zrušujú.
3. EUIPO a spoločnosť Solgar Holdings, Inc. znášajú svoje vlastné trovy konania a každý z nich nahradí jednu polovicu trov konania vynaložených spoločnosťou Sona Nutrition Ltd.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Briois/Parlament(Vec T-214/18) ⁽¹⁾

(„Výsady a imunity — Člen Európskeho parlamentu — Rozhodnutie o zbavení parlamentnej imunity — Súvislosť s úlohami poslanca — Rovnosť zaobchádzania — Zásada riadnej správy vecí verejných — Právo na obranu — Mimozmluvná zodpovednosť“)

(2019/C 213/31)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: N. Görlitz a S. Alonso de León, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane návrh založený na článku 263 ZFEÚ o neplatnosť rozhodnutia P8_TA(2018)0020 Parlamentu zo 6. februára 2018 o odňatí poslaneckej imunity žalobcu a na druhej strane návrh založený na článku 268 ZFEÚ o náhradu škody, ktorá bola údajne žalobcovi spôsobená

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Steeve Briois znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskeho parlamentu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 211, 18.6.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. mája 2019 — Mauritsch/INEA(Vec T-271/18) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — Zmluva na dobu určitú — Počiatočné odmietnutie ponuky na predĺženie tejto zmluvy zo strany žalobcu — Odstúpenie z funkcie — Odmietnutie nároku na dávku v nezamestnanosti — Zodpovednosť“)

(2019/C 213/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Walter Mauritsch (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: S. Rodrigues et A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentúra Komisie pre inovácie a siete (v zastúpení: I. Ramallo, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Duron, advokát)

Predmet veci

Žaloba podľa článku 270 ZFEÚ na jednej strane na zrušenie jednak rozhodnutia INEA z 24. januára 2018, ktorým sa zamietajú sťažnosti žalobcu zo 4. októbra 2017, a jednak rozhodnutia INEA z 2. augusta 2017, ktorým sa zamietajú žalobcovy žiadosti o náhradu škody z 10. apríla 2017, a na druhej strane žaloba o náhradu škody, ktorú žalobca údajne utrpel v dôsledku týchto rozhodnutí

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietajú.
2. Walter Mauritsch je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — WP/EUIPO

(Vec T-407/18) (¹)

(Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Zmluva na dobu určitú — Rozhodnutie o neobnovení pracovnej zmluvy — Zjavne nesprávne posúdenie — Povinnosť starostlivosti — Rovnosť zaobchádzania — Pravidlo zhody medzi žalobou a sťažnosťou)

(2019/C 213/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: WP (v zastúpení: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošiuťe a K. Tóth, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia EUIPO zo 6. októbra 2017, ktorým EUIPO odmietol žalobcovi druhý krát obnoviť pracovnú zmluvu na miesto dočasného zamestnanca

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietajú.
2. WP je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 319, 10.9.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. mája 2019 — Fissler/EUIPO (vita)(Vec T-423/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochranej známky Európskej únie vita — Absolútne dôvody zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Opisný charakter — Pojem vlastnosť — Názov farby — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 213/34)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Nemecko) (v zastúpení: G. Hasselblatt a K. Middelhoff, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: W. Schramek a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 28. marca 2018 (vec R 1326/2017-5) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia vita ako ochranej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 28. marca 2018 (vec R 1326/2017-5) sa zrušuje.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Lupu/EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)(Vec T-558/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochranej známky Európskej únie Djili DS — Skoršia národná slovná ochranná známka DJILI — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámény — Článok 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 213/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Victor Lupu (Bukurešť, Rumunsko) (v zastúpení: P. Acsinte, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulharsko) (v zastúpení: C.-R. Romiřan, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 5. júna 2018 (vec R 2391/2017-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi V. Lupu a Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Victor Lupu je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 408, 12.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Promeco/EUIPO — Aerts (riad)

(Vec T-353/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Spätvzatie návrhu na vyhlásenie neplatnosti — Zastavenie konania“)

(2019/C 213/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Promeco NV (Kortrijk, Belgicko) (v zastúpení: H. Hartwig a A. von Mühlendahl, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Aerts NV (Geel, Belgicko) (v zastúpení: G. Glas a T. Carmeliet, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu rozšíreného odvolacieho senátu EUIPO zo 16. februára 2018 (vec R 459/2016-G) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Promeco NV a Aerts NV

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Promeco NV znáša svoje vlastné trovy konania, a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).
3. Aerts NV znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 259, 23.7. 2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. apríla 2019 — Engel/EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(Vec T-381/18) (¹)

(„*Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Späťvzatie námietok — Nevydanie rozhodnutia vo veci samej*“)

(2019/C 213/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Engel GmbH (Pfullingen, Nemecko) (v zastúpení: C. Pfitzer, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: F. Engel K/S (Haderslev, Dánsko) (v zastúpení: L. Elmgaard Sørensen, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. marca 2018 (vec R 1423/2017-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami F. Engel a Engel

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Spoločnosti Engel GmbH a F. Engel K/S znášajú svoje vlastné trovy konania a spoločnosť Engel GmbH je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. apríla 2019 — Dermatest/EUIPO (DERMATEST)(Vec T-495/18) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnnej ochranej známky Európskej únie DERMATEST — Zamietnutie zápisu — Späťvzatie prihlášky — Zastavenie konania“)**

(2019/C 213/38)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Nemecko) (v zastúpení: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: W. Schramek, D. Hanf a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 12. júna 2018 (vec R 426/2018-4) týkajúcej sa prihlášky slovnnej ochranej známky DERMATEST ako ochranej známky Európskej únie

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 352, 1.10.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Rumunsko/Komisia(Vec T-530/18) ⁽¹⁾**(„Žaloba o neplatnosť — EPZF a EPFRV — Vykonávacie rozhodnutie Komisie — Oznámenie adresátovi — Uverejnenie rozhodnutia v Úradnom vestníku Európskej únie — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Oneskorené podanie — Neprípustnosť“)**

(2019/C 213/39)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobca: Rumunsko (v zastúpení: C.-R. Canțăr, E. Gane, C.-M. Florescu a O.-C. Ichim, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J Aquilina a L. Radu Bouyon, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na čiastočné zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2018/873 z 13. júna 2018, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 152, 2018, s. 29), a to v rozsahu, v akom vylučuje niektoré výdavky vynaložené Rumunskom

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Rumunsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania Európskej komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 408, 12.11.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 2. mája 2019 — Jap Energéticas y Medioambientales/Komisia

(Vec T-145/19 R)

(„Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Životné prostredie — Finančný nástroj pre životné prostredie LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Vymáhanie vyplatených súm — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)

(2019/C 213/40)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Španielsko) (v zastúpení: G. Alabau Zabal, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Estrada de Solà a S. Izquierdo Pérez, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia Komisie BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 zo 14. januára 2019 o vymáhaní sumy 82 750,96 eura zvýšenej o úroky z omeškania od žalobkyne

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
 2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.
-

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Pavel/EUIPO — bugatti (B)**(Vec T-114/19)**

(2019/C 213/41)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumunsko) (v zastúpení: E. Nedelcu, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* bugatti GmbH (Herford, Nemecko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* Žalobca*Dotknutá sporná ochranná známka:* Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie B — Ochranná známka Európskej únie č. 13 545 181*Konanie pred EUIPO:* konanie o výmaze*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. decembra 2018 vo veciach R 49/2018-1 a R 85/2018-1**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie a ponechal ochrannú známku EUTM-013545181 platne zapísanou tak, ako bola zapísaná 5. 5. 2016 pre všetok tovar a služby,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- neuplatniteľnosť článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - neexistencia dôkazov týkajúcich sa porušenia verejného záujmu.
-

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — BF/Komisia**(Vec T-190/19)**

(2019/C 213/42)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BF (v zastúpení: S. Gesterkamp, Rechtsanwalt a C. König, Professor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd

- určil, že žalovaná si od 18. decembra 2018, teda odo dňa, keď bola žalobkyni doručená druhá výzva, z dôvodu svojej nečinnosti nesplnila povinnosť prijať rozhodnutie v rámci konania o štátnej pomoci SA.48706 (spoločnosti RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH a Nordwasser GmbH), ktoré malo byť doručené žalobkyni ako sťažovateľke a ktorým by sa ukončilo predbežné preskúmanie, a to buď rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, alebo o nezačatí tohto konania,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania,
- prípadne a subsidiárne uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania v prípade, že po podaní žaloby zanikne jej nečinnosť.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tieto žalobné dôvody.

Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že podmienky žaloby o nečinnosť sú splnené najmä preto, lebo skutkový stav bol zistený ku dňu doručenia druhej výzvy, na základe ktorého sa malo prijať rozhodnutie o ukončení predbežného preskúmania na základe článku 4 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ⁽¹⁾.

Žalobkyňa navyše vytýka žalovanej, že sa vo svojom úradnom liste zo 17. decembra 2018 len normatívne vyjadrila k právnemu monopolu v prospech spoločnosti Nordwasser GmbH, splnomocnenej v rámci internej operácie, na základe ktorého možno vylúčiť narušenie hospodárskej súťaže v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ len z normatívneho hľadiska bez toho, aby položila otázky ku skutkovým okolnostiam týkajúce sa najmä znakov zvýhodnenia.

Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že na základe údajov obsiahnutých v sťažnosti už v skoršej fáze konania sa vyvrátilo, že právny monopol vznikol v súlade s právom Únie. V každom prípade mala žalovaná podľa žalobkyne vyjadriť svoj čisto právny názor na základe zisteného skutkového stavu a v dôsledku toho najneskôr od decembra 2018 prinajmenšom vydať napadnuté rozhodnutie o nezačatí konania podľa článku 4 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2015/1589.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — AZ/Komisia**(Vec T-196/19)**

(2019/C 213/43)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* AZ (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 4. apríla 2019 — BA/Komisia

(Vec T-198/19)

(2019/C 213/44)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BA (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

— subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BB/Komisia**(Vec T-200/19)**

(2019/C 213/45)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* BB (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BC/Komisia

(Vec T-201/19)

(2019/C 213/46)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BC (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — BD/Komisia**(Vec T-205/19)**

(2019/C 213/47)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* BD (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. ⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 5. apríla 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale a i./Komisia

(Vec T-210/19)

(2019/C 213/48)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Taliansko) a 9 ďalších žalobcov(v zastúpení: M. Libertini, A. Scognamiglio a M. Spolidoro, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil napadnuté oznámenie a nariadil preskúmanie dôvodov uvedených v predloženej sťažnosti. Toto preskúmanie musí byť vykonané na základe iného a presnejšieho výkladu článku 150 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami ⁽¹⁾ a podrobnejšieho prešetrenia, ktoré odhalí nesúladi dôvodov predložených Consorzio na účely potvrdenia *sine die*, že regulácia ponuky mlieka na výrobu syru CHOP (chránené označenie pôvodu) Parmigiano Reggiano je diskriminačná a neodôvodnená.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti oznámeniu Generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka zo 6. februára 2019, ktorým sa rozhodlo odložiť sťažnosť podanú žalobcami 5. februára 2018, ktorou poukazovali na protiprávnosť vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva, potravinárstva a lesného hospodárstva č. z 15. decembra 2016, ktorou sa schvaľuje Plán regulácie ponuky syra Parmigiano-Reggiano na trojročné obdobie 2017-2019, ako aj vyhlášky toho istého ministerstva č. z 19. septembra 2017, ktorou sa schvaľujú zmeny Plánu regulácie ponuky syru Parmigiano-Reggiano na trojročné obdobie 2017-2019.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade článku 150 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013, pokiaľ ide o stanovenie kvalifikovanej väčšiny výrobcov dotknutých reguláciou ponuky.
2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade článku 150 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013, pokiaľ ide o potrebu zistiť podstatné predpoklady výkyvov na trhu na účely prijatia dočasných opatrení na reguláciu ponuky a potrebu zodpovedajúceho dostatočného odôvodnenia.
3. Tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade článku 150 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013, pokiaľ ide o zákaz diskriminačných plánov regulácie ponuky.

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — Klöckner Pentaplast/Komisia

(Vec T-231/19)

(2019/C 213/49)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013, ako aj

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — H&R Ölwerke Schindler/Komisia

(Vec T-232/19)

(2019/C 213/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: N. Voß a D. Fouquet, Rechtsanwältinnen)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

— subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,

- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytýka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES.⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Infineon Technologies Dresden/Komisia**(Vec T-233/19)**

(2019/C 213/51)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Drážďany, Nemecko) (v zastúpení: L. Assmann a M. Peiffer, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej pod číslom K(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1) z 28. mája 2018 o schéme pomoci SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) uplatnenej Nemeckom pre odberateľov základného zaťaženia podľa § 19 Stromnetzentgeltverordnung (nariadenie o sieťových poplatkoch za elektrinu, ďalej len „StromNEV“) a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba je založená na jedinom žalobnom dôvode, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie protiprávne, keďže oslobodenie od sieťových poplatkov podľa § 19 ods. 2 druhej vety StromNEV nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 a nasl. ZFEÚ.

V tejto súvislosti žalobkyňa na úvod tvrdí, že oslobodenia od sieťových poplatkov na základe § 19 ods. 2 StromNEV neboli poskytnuté zo štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ale boli financované nemeckými prevádzkovateľmi elektrickej siete, ktorí sú organizovaní podľa súkromného práva a nemožno ich pričítať štátu. Sporný príplatok tiež nie je, pokiaľ ide o jeho účinky, porovnateľný s poplatkom za spotrebu elektriny v Nemecku. Okrem toho nie je Spolková republika Nemecko oprávnená kontrolovať prevádzkovateľov elektroenergetických prenosových sústav, ktorí sú poverení správou týchto poplatkov.

Okrem toho žalobkyňa uvádza, že oslobodenie od sieťových poplatkov na základe § 19 ods. 2 StromNEV sa v mnohých ohľadoch líši od situácie vo veci C-206/06, Essent Netwerk Noord a iní, a C-262/12, Vent de Colère!. Sporný prípad je však porovnateľný s príplatkom vo veci C-405/16 P, Nemecko/Komisia, a nemožno ho tak kvalifikovať ako štátnu pomoc.

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Infineon Technologies/Komisia**(Vec T-234/19)**

(2019/C 213/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Nemecko) (v zastúpení: L. Assmann a M. Peiffer, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej pod číslom K(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1) z 28. mája 2018 o schéme pomoci SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) uplatnenej Nemeckom pre odberateľov základného zaťaženia podľa § 19 Stromnetzentgeltverordnung (nariadenie o sieťových poplatkoch za elektrinu, ďalej len „StromNEV“) a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba je založená na jedinom žalobnom dôvode, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie protiprávne, keďže oslobodenie od sieťových poplatkov podľa § 19 ods. 2 druhej vety StromNEV nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 a nasl. ZFEÚ.

V tejto súvislosti žalobkyňa na úvod tvrdí, že oslobodenia od sieťových poplatkov na základe § 19 ods. 2 StromNEV neboli poskytnuté zo štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ale boli financované nemeckými prevádzkovateľmi elektrickej siete, ktorí sú organizovaní podľa súkromného práva a nemožno ich pričítať štátu. Sporný príplatok tiež nie je, pokiaľ ide o jeho účinky, porovnateľný s poplatkom za spotrebu elektriny v Nemecku. Okrem toho nie je Spolková republika Nemecko oprávnená kontrolovať prevádzkovateľov elektroenergetických prenosových sústav, ktorí sú poverení správou týchto poplatkov.

Okrem toho žalobkyňa uvádza, že oslobodenie od sieťových poplatkov na základe § 19 ods. 2 StromNEV sa v mnohých ohľadoch líši od situácie vo veci C-206/06, Essent Netwerk Noord a iní, a C-262/12, Vent de Colère!. Sporný prípad je však porovnateľný s príplatkom vo veci C-405/16 P, Nemecko/Komisia, a nemožno ho tak kvalifikovať ako štátnu pomoc.

Žaloba podaná 8. apríla 2019 — GTP/Komisia

(Vec T-237/19)

(2019/C 213/53)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Nemecko) (v zastúpení: F. Wagner a N. Voß, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) (Ú. v. EÚ L 14, 2019, s. 1), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárne zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018), pokiaľ ide o roky 2012 a 2013,
- subsidiárnejšie zrušil rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 %, v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 500 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 15 % a v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 8 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 10 % uverejnených sieťových poplatkov,
- ešte subsidiárnejšie zrušil vo vzťahu k žalobkyni rozhodnutie SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z 28. mája 2018 vo veci C(2018) v rozsahu, v akom sa požaduje v prípade odberateľov základného zaťaženia so spotrebou minimálne 7 000 hodín používania ročne náhrada vo výške viac ako 20 % uverejnených sieťových poplatkov, ako aj
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia a cestovných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Nesprávny predpoklad existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka žalovanej, že pri preskúmaní sporného oslobodenia od sieťových poplatkov z právneho hľadiska nesprávne predpokladala existenciu použitia štátnych prostriedkov.

Okrem toho pri preskúmaní podmienky „selektivity“ bol nesprávne a neúplne stanovený referenčný systém.

Okrem toho tvrdí, že žalovaná vzhľadom na neúplné stanovenie referenčného systému porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že prostredníctvom rozhodnutia žalovanej sa stanovili len povinnosti na dodatočné platby pre odberateľov základného zaťaženia, ktorí boli v rokoch 2012 a 2013 úplne oslobodení od sieťových poplatkov. S týmito odberateľmi základného zaťaženia sa preto v porovnaní s odberateľmi základného zaťaženia, ktorí za rovnaké časové obdobie využili paušálne zníženie sieťových poplatkov a pre ktorých neboli stanovené žiadne dodatočné platobné povinnosti, zaobchádzalo rozdielnym spôsobom a boli nespravodlivo znevýhodnení.

V tejto súvislosti sa tiež vytyka, že pokiaľ ide o rozdielne zaobchádzanie, žalovaná porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie. Rozdielne zaobchádzanie je okrem toho v rozpore so zákazom diskriminácie podľa článku 32 ods. 1 smernice 2009/72/ES. ⁽¹⁾

3. Porušenie zásady legitímnej dôvery

V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na individuálne okolnosti mohla legitímne očakávať, že mimoriadne sieťové poplatky, ktoré jej boli priznané, sa jej zachovajú.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — Wepa Hygieneprodukte a i./Komisia

(Vec T-238/19)

(2019/C 213/54)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Nemecko), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Nemecko), Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (v zastúpení: H. Janssen a A. Vallone, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/56 z 28. mája 2018 o schéme pomoci SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN) [oznámené pod číslom C(2018) 3166] uplatnenej Nemeckom pre odberateľov základného zaťaženia podľa paragrafu 19 predpisu StromNEV, ako aj

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba je založená na jednom žalobnom dôvode, podľa ktorého nie je oslobodenie od poplatkov za prístup pomocou v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Žalobkyne v tejto súvislosti v prvom rade namietajú, že v prípade oslobodenia od poplatkov za prístup sa nepoužili žiadne štátne alebo štátom poskytnuté prostriedky. Okrem toho sa uplatňuje, že žalovaná sa nesprávne domnievala, že poplatok podľa paragrafu 19 predstavuje „poplatok“, resp. „parafíškálny poplatok“ v zmysle rozsudku zo 17. júla 2008, Essent Network Noord a i. (C-206/06, EU:C:2008:413), uložený štátom na ťarchu konečných odberateľov.

V druhom rade sa uvádza, že odberateľom základného zariadenia nebola poskytnutá selektívna výhoda.

Žaloba podaná 9. apríla 2019 — A9.com/EUIPO (Zariadenie v tvare zvona)

(Vec T-240/19)

(2019/C 213/55)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Klett a C. Mikyska, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie (Vyobrazenie zariadenia v tvare zvona) — prihláška č. 17 868 712

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. februára 2019 vo veci R 1309/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom, ako aj trovy konania pred odvolacím senátom vrátane nevyhnutných nákladov žalobkyne v oboch týchto konaniach.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) a článku 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 10. apríla 2019 — Kambodža a CRF/Komisia**(Vec T-246/19)**

(2019/C 213/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Kambodžské kráľovstvo a Cambodia Rice Federation (CRF) (Phnom Penh, Kambodža) (v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/67 zo 16. januára 2019 ⁽¹⁾; a

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že obmedzenie pojmu výrobcov Európskej únie na výrobcov podobných alebo priamo konkurenčných výrobkov, ktoré sa vyrábajú zo surovín (nelúpaná ryža) vyrobených v Európskej únii porušuje článok 22 ods. 1 a článok 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 978/2012 z 25. októbra 2012. ⁽²⁾ Subsidiárne, konanie žalovanej porušilo článok 22 ods. 2 nariadenia č. 978/2012.
2. Druhý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že žalovaná tým, že vychádzala z nesprávnych a neúplných údajov, ktoré sa konkrétne netýkajú podobného výrobku, neposúdila riadne „značné ťažkosti“, čím porušila článok 23 nariadenia č. 978/2012. To viedlo k tomu, že nebolo možné riadne posúdiť, či boli splnené podmienky uvedené v článku 22 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 978/2012, pokiaľ ide o podobný výrobok, ako je vymedzené v článku 22 ods. 2 nariadenia č. 978/2012.
3. Tretí žalobný dôvod založený na skutočnosti, že žalovaná porovnala kambodžské dovozné ceny a ceny v Európskej únii spôsobom, ktorý porušuje článok 22 ods. 1 a článok 23 nariadenia č. 978/2012.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že analýza príčinnej súvislosti vykonaná žalovanou porušuje článok 22 ods. 1 nariadenia č. 978/2012, keďže značné ťažkosti, v ktorých sa nachádza priemysel Európskej únie, nie sú dostatočne priamymi dôsledkami kambodžského objemu dovozu a jeho cien. Nariadenie 2019/67 je taktiež v rozpore s článkom 22 ods. 1 nariadenia č. 978/2012 v rozsahu, v akom sa zakladá na kumulatívnej analýze.
5. Piaty žalobný dôvod založený na skutočnosti, že žalovaná nezverejnila viaceré podstatné skutočnosti alebo zistenia alebo podrobnosti, z ktorých vychádzajú takéto podstatné skutočnosti alebo zistenia, čo je v rozpore s článkom 17 ods. 1 až 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1083/2013 z 28. augusta 2013⁽³⁾, článok 38 nariadenia č. 978/2012 a právo žalobcov na obranu.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na skutočnosti, že podkladový spis je značne neúplný a chýbajú v ňom podstatné informácie. To spôsobuje porušenie článku 14 delegovaného nariadenia Komisie č. 1083/2013 a článku 38 nariadenia č. 978/2012 a porušenie práva žalobcov na obranu.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/67 zo 16. januára 2019, ktorým sa ukladajú ochranné opatrenia, pokiaľ ide o dovoz ryže indica s pôvodom v Kambodži a Mjanmarsku/Barme (Ú. v. EÚ L 15, 2019, s. 5).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 978/2012 z 25. októbra 2012, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 732/2008 (Ú. v. EÚ L 303, 2012, s. 1).

⁽³⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1083/2013 z 28. augusta 2013, ktorým sa stanovujú pravidlá týkajúce sa postupu dočasného zrušenia colných preferencií a prijatia všeobecných ochranných opatrení na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 978/2012, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií (Ú. v. EÚ L 293, 2013, s. 16).

Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Bilde/Parlament

(Vec T-248/19)

(2019/C 213/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Dominique Bilde (Lagarde, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu z 12. marca 2019 P8_TA-PROV(2019)0137 o žiadosti o zbavenie žalobkyne imunity 2018/2267 (IMM), ktorým bola žalobkyňa imunity skutočne zbavená,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 9 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 266), článku 5 ods. 1 a 5 rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ L 44, 2005, s. 1) a oznámení členom č. 11/2003 a č. 11/2016.

2. Druhý žalobný dôvod založený na zneužití konania, konkrétne na porušení článku 43 oznámenia členom č. 11/2016, ku ktorému došlo tým, že cieľom stíhania je narušiť politickú činnosť žalobkyne, čo voči nej predstavuje *fumus persecutionis*.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení všeobecných zásad práva Únie *ne bis in idem* a *una via electa*, zneužití konania a zneužití právomoci.

Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Wieland-Werke/Komisia

(Vec T-251/19)

(2019/C 213/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wieland-Werke AG (Ulm, Nemecko) (v zastúpení: U. Soltész, C. von Köckritz a K. Winkelmann, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie vo veci M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall z 5. februára 2019,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď namiesto toho, aby v napadnutom rozhodnutí posudzovala relevantný trh s výrobkami z valcovanej meď vymedzený samotnou Komisiou, vychádzala z chybného pojmu tzv. „high-end“ subsegmentu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia neposkytla ani definíciu, ani jednoznačné vymedzenie tzv. „high-end“ subsegmentu, z ktorého vychádzala pri svojom posúdení. Prístup Komisie je zjavne nesprávny a špekulatívny.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré je v rozpore s jej vlastnými zisteniami v rozhodnutí o schválení vo veci M.8909 — KME/MKM.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia uplatnila bezprecedentnú a neudržateľnú teóriu poškodenia *sui generis*, neprimerane spojila horizontálny a nehorizontálny účinok a pomiešala jednoznačné a striktné pokyny stanovené v usmerneniach o koncentráciách.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia pri hodnotení údajnej horizontálnej výhrady z hľadiska hospodárskej súťaže, pričom pri skúmaní konkurenčného prostredia na relevantnom trhu očividne nepreskúmala zjavné skutočnosti.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že posúdenie Komisie týkajúce sa možností zákazníkov na zmenu je zjavne nesprávne.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia sa odvoláva na zvýšenie cien spôsobené transakciou bez toho, aby poskytla akýkoľvek dôkaz.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia pri hodnotení zmeny kontroly nad spoločnosťou Schwermetall zo spoločnej na výlučnú. Komisia najmä neuskutočnila nevyhnutné vyšetrovacie úkony.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia pri hodnotení záväzkov žalobkyne.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že konanie Komisie týkajúce sa postupu nápravy a testu trhových podmienok nebolo v súlade s riadnym procesom.
11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti a nedodrжала riadny proces. Komisia odmietla preveriť prvé dva záväzky z hľadiska trhu a tento proces začala príliš neskoro.

Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Pech/Rada

(Vec T-252/19)

(2019/C 213/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Laurent Pech (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: O. Brouwer a T. McGrath, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Rady obsiahnuté v liste žalobcovi z 12. februára 2019, ktorým sa zamietá úplný prístup k dokumentu ST 13593 2018 INIT (právne stanovisko právneho servisu Rady z 25. októbra 2018) podľa článkov 4 ods. 2 a 4 ods. 3 nariadenia 1049/2001 ⁽¹⁾,

- subsidiárne, nariadil Rade, aby poskytla čiastočne širší prístup k dokumentu ST 13593 2018 INIT podľa článku 4 ods. 6 nariadenia 1049/2001 a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov ďalších účastníkov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom uplatnení druhej zarážky článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001.
 - Rada údajne nepreukázala, že požadovaný dokument obsahoval právnu radu.
 - Žalobca ďalej tvrdí, že Rada nesprávne vyložila a nesprávne uplatnila druhú zarážku článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001, pretože nevzala do úvahy ustanovenia primárneho práva Únie zhrnuté v žalobe, ako aj zásadu, že k legislatívnym dokumentom EÚ sa poskytuje čo najširší prístup, pričom sa pri odôvodnení odmietnutia prístupu odvolávala na vágne a subjektívne pojmy, ktoré nie sú stanovené v práve Únie.
 - Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávne uplatnila kritérium naliehavého verejného záujmu.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom uplatnení prvého odseku článku 4 ods. 3 nariadenia 1049/2001.
 - Žalobca tvrdí, že Rada nepreukázala, že úplný prístup by konkrétne a skutočne ohrozil dotknutý rozhodovací proces.
 - Rada údajne nesprávne vyložila a nesprávne uplatnila prvý odsek článok 4 ods. 3 nariadenia 1049/2001 a judikatúru súdov Únie, pretože ignorovala ustanovenia primárneho práva Únie zhrnuté v žalobe a zásadu, že k legislatívnym dokumentom EÚ sa poskytuje čo najširší prístup.
 - Rada údajne nesprávne posúdila verejný záujem na zverejnení.
3. Tretí, subsidiárny, žalobný dôvod sa zakladá na tom, že ak sa mali uplatniť výnimky na požadovaný dokument, Rada údajne porušila článok 4 ods. 6 nariadenia 1049/2001, pretože zjavne nespĺnila svoju povinnosť poskytnúť (riadny a požadovaný) čiastočný prístup, ktorý mala poskytnúť k požadovanému dokumentu podľa uvedeného článku 4 ods. 6, keď zamietla prístup k celej časti právnej analýzy.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43).

Žaloba podaná 15. apríla 2019 — BG/Parlament**(Vec T-253/19)**

(2019/C 213/60)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* BG (v zastúpení: L. Levi, A. Champetier a A. Tymen, lawyers)*Žalovaný:* Európsky parlament**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu z 18. mája 2018, ktorým sa ukončuje zmluva žalobcu,
- subsidiárne zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 4. januára 2019, ktorým sa zamietá sťažnosť žalobcu zo 16. augusta 2018, doručená 9. januára 2019,
- uložil žalovanému nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 50 000 eur, ktorú utrpel v dôsledku pochybenia žalovaného,
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca dva žalobné dôvody.*

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie a procesných pravidiel, ktoré sa v prejednávanej veci použijú na ukončenie dotknutej zmluvy.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článkov 12a a 24 Služobného poriadku a v tejto súvislosti na porušení práva na nestranné a spravodlivé konanie, porušení povinnosti konať starostlivo a na zjavne nesprávnom posúdení.

Žaloba podaná 12. apríla 2019 — Al-Tarazi/Rada**(Vec T-260/19)**

(2019/C 213/61)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuvajt) (v zastúpení: G. Beck, A. Khan, barristers, a S. Patel, solicitor)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že článok 1 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2019/85 z 21. januára 2019 ⁽¹⁾ a článok 1 vykonávacieho rozhodnutia Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019 ⁽²⁾ sú voči žalobcovi neuplatniteľné,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady 2019/85 a vykonávacie rozhodnutie Rady 2019/87 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- rozhodol o vyňatí mena žalobcu z prílohy (pod číslom 266) vykonávacieho nariadenia Rady 2019/85 a z prílohy (pod číslom 266) vykonávacieho rozhodnutia Rady 2019/87 a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná uviedla nedostatočné a nepodložené dôvody na zaradenie žalobcu na zoznam.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že zaradenie žalobcu na zoznam sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu v rozsahu, v akom žalovaná nepredložila nijaký dôkaz o uvádzaných skutočnostiach, na ktorých sa zakladá alebo údajne zakladá odôvodnenie prijatých opatrení, alebo v rozsahu, v akom z týchto skutočností vyvodila neopodstatnené závery.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že zaradením žalobcu na zoznam bolo porušené jeho právo na obhajobu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že zaradením žalobcu na zoznam boli porušené jeho vlastnícke právo, sloboda podnikania a zásada proporcionality.

(1) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/85 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 18I, 2019, s. 4).

(2) Vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 18I, 2019, s. 13).

Žaloba podaná 22. apríla 2019 — Imagina Media Audiovisual a i./Komisia

(Vec T-268/19)

(2019/C 213/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Španielsko), Imagina EU (Brusel, Belgicko), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: P. Kuypers, N. Groot a B. Vitez, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie Ares(2019)856949 z 12. februára 2019 o vylúčení IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL z verejných obstarávaní a z konaní o udelení grantu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ v rozsahu, v ktorom ním bolo rozhodnuté o vylúčení konzorcia Imagina/dpa alebo o odmietnutí jeho ponúk,
- zrušil rozhodnutie Komisie Ares(2019)2494476 z 9. apríla 2019 v rozsahu, v ktorom by malo byť považované za rozhodnutie o vylúčení konzorcia z obstarávania oznámeného pod číslom PO/2018-05/A4 alebo o odmietnutí jeho ponúk,
- zrušil akt(y), ktorými Komisia zadá zákazky alebo umožní inému subjektu než konzorciu Imagina/dpa, aby poskytoval audiovizuálne pokrytie aktuálneho diania EÚ v súvislosti s časťami I, III a VI ako boli popísané vo výzve na predkladanie ponúk,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť konzorciu škodu, ktorú jej Komisia spôsobila tým, že mu zabránila plniť časti zákazky podľa častí I, III a VI,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nezohľadnila, že vylúčenie spoločnosti Imagina Media Audiovisual SL — jedného z členov konzorcia — nemá žiadny vplyv na plnenie častí zákazky týkajúcich sa častí I, III a VI výzvy na predkladanie ponúk zo strany konzorcia. Vylúčenie spoločnosti Imagina Media Audiovisual SL nemá žiadny vplyv ani na rozhodnutia, ktorými Komisia zadala tieto zákazky konzorciu.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne uplatnila súťažné podklady. V dôsledku toho Komisia od konzorcia nepožadovala, aby nahradilo spoločnosť Imagina Media Audiovisual SL iným subjektom, ktorý by bol súčasťou konzorcia, ako to požadovali súťažné podklady.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne uplatnila článok 136 ods. 9 nariadenia 2018/146. Povoľujúci úradník Komisie v dôsledku toho nepožadoval od konzorcia, aby nahradilo Imagina Media Audiovisual SL iným subjektom, ktorý by bol súčasťou konzorcia, ako to považovalo nariadenie 2018/1046.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila právo konzorcia na účinný prostriedok nápravy a zásadu dobrej správy vecí verejných. Komisia v rozpore s právom použila svoje rozhodnutie Ares(2019) 856949 z 12. februára 2019 o vylúčení Imagina Media Audiovisual SL alebo svoj list č. Ares(2019) 2494476 z 9. apríla 2019 na vylúčenie konzorcia z obstarávania oznámeného pod číslom PO/2018-05/A4.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila právo konzorcia na účinný prostriedok nápravy, svoju povinnosť odôvodnenia a zásadu dobrej správy vecí verejných. Komisia sa dopustila procesných pochybení a v rozpore s právom zadala časti zákazky I, III a VI podľa výzvy na predkladanie ponúk č. PO/2018-05/A4 inému kandidátovi než konzorcium.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia spôsobila konzorcium škodu, keď postupovala v rozpore s právom, v dôsledku čoho konzorcium nemôže plniť časti zákazky I, III a VI podľa výzvy na predkladanie ponúk č. PO/2018-05/A4.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012, Ú. v. EÚ L 193, 2018, s.1.

Žaloba podaná 22. apríla 2019 — Imagina Media Audiovisual/Komisia

(Vec T-269/19)

(2019/C 213/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: P. Kuypers, N. Groot, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie Ares(2019)856949, ktorým Komisia uložila žalobkyni dvojročné obdobie vylúčenia a zaznamenala žalobkyňu v databáze včasného odhaľovania rizika a vylúčenia (¹),
- uložil Komisii povinnosť nahradiť žalobkyni škodu, ktorú jej spôsobilo napadnuté rozhodnutie,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že sa Komisia dopúšťa nesprávneho právneho posúdenia tým, že nevykonala svoje vlastné preskúmanie či analýzu, ale spolieha sa úplne na zistenia US Department of Justice (Ministerstvo spravodlivosti Spojených štátov amerických) bez riadneho vlastného preskúmania a zistenia Ministerstva spravodlivosti Spojených štátov amerických nesprávna vykladá. V dôsledku toho sa Komisia dopúšťa nesprávneho skutkového posúdenia, čím porušuje povinnosť náležitej starostlivosti.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne vylučuje žalobkyňu, čím porušuje článok 136 ods. 1 písm. c) nariadenia 2018/1046 a právo žalobkyne na obhajobu, keď jasne nekonštatuje, v čom presne spočíva závažné odborné pochybenie. Komisia sa ďalej dopúšťa pochybenia, keď tvrdí, že žalobkyňa je vylúčená aj z prebiehajúcich obstarávaní, keďže toto nevyplýva z rozsudku napadnutého rozhodnutia, keď žalobkyňu vylučuje za konanie týkajúce sa mediálnych a marketingových práv v oblasti športu z obstarávania na audiovizuálne pokrytie aktuálneho diania EÚ, keďže sa jedná o

rozdielne trhy, ktoré sa navzájom neovplyvňujú, takže spoľahlivosť žalobkyne pri zmluvách pre Európsku úniu je možné preukázať, a keď rozhoduje, že žalobkyňa by mala byť vylúčená, keďže nemala dôkazy, ktoré by odôvodňovali napadnuté rozhodnutie a dohoda o nestíhaní uzavretá medzi žalobkyňou a Ministerstvom spravodlivosti Spojených štátov amerických neuvádza, že by žalobkyňa alebo jej výkonný riaditeľ boli vinní.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že sa Komisia dopúšťa nesprávneho právneho posúdenia rozhodnutím, že vylúčenie je primerané v zmysle článku 136 ods. 3 nariadenia 2018/1046, čím nezohľadňuje nedostatok vplyvu na finančné záujmy a obraz Únie a čas, ktorý od konania uplynul.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia pochybila, keď rozhodla, že nápravné opatrenia, ktoré žalobkyňa prijala sú dočasné a nedostatočné v zmysle článku 136 ods. 6 písm. a) v spojení s článkom 136 ods. 7 nariadenia 2018/1046.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušuje základnú zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že so žalobkyňou zaobchádza inak ako s inými kandidátmi, ktorí uzavreli s Ministerstvom spravodlivosti Spojených štátov amerických dohodu o nestíhaní.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia spôsobila žalobkyňi škodu, keď v rozpore s právom rozhodla, že žalobkyňa má byť vylúčená z obstarávaní resp. udeľovania grantov podľa nariadenia 2018/164.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012, Ú. v. EÚ L 193, 2018, s.1.

Žaloba podaná 23. apríla 2019 — Amazon Technologies/EUIPO (ring)

(Vec T-270/19)

(2019/C 213/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Klett a C. Mikyska, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu v súvislosti s obrazovou ochrannou známkou „ring“ — prihláška č. 1 401 009

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12. februára 2019 vo veci R 2211/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom, ako aj trovy konania pred odvolacím senátom EUIPO vrátane nevyhnutných nákladov žalobkyne v oboch týchto konaniach.

Uvádzaný žalobný dôvod

- odvolací senát porušil článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001, keďže odmietol poskytnúť ochranu dotknutej ochrannej známke.

Žaloba podaná 25. apríla 2019 — TO/ESVČ

(Vec T-272/19)

(2019/C 213/65)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: TO (v zastúpení: G. Generet, advokát)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie orgánu oprávneného uzatvárať pracovné zmluvy (OUPZ) ESVČ z 15. júna 2018, ktorým sa konštatuje, že žalobkyňa nespĺňa všetky podmienky prijatia stanovené v článku 82 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie a že nemôže byť prijatá do ESVČ ako zmluvný zamestnanec podľa článku 3b,
- zrušil rozhodnutie OUPZ ESVČ zo 14. januára 2019, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobkyne podaná 14. septembra 2018,
- uložil ESVČ povinnosť zaplatiť žalobkyňi odškodnenie vo výške 36 992,52 eura zodpovedajúce odmenám za jeden rok na základe zmluvy AC FG II podľa platovej triedy platnej od 1. novembra 2017, pričom nie je dotknutá možnosť túto sumu v priebehu konania spresniť,
- uložil ESVČ povinnosť vypočítať stratu na dôchodkových právach následkom jej neprijatia do zamestnania,

- uložil ESVČ povinnosť zaplatiť žalobkyni odškodnenie vo výške 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do jej dôstojnosti a do jej profesijnej povesti,
- uložil ESVČ povinnosť zaplatiť žalobkyni odškodnenie vo výške 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej narušením jej zdravia a jej osobnej rovnováhy,
- uložil ESVČ povinnosť zaplatiť žalobkyni odškodnenie vo výške 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej tým, že ESVČ porušila nariadenie č. 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov,
- uložil ESVČ povinnosť zaplatiť žalobkyni odškodnenie vo výške 10 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením lekárskeho tajomstva a dôvernosti osobných údajov obsiahnutých v zdravotnej dokumentácii žalobkyne,
- uložil ESVČ povinnosť zaplatiť žalobkyni odškodnenie vo výške 15 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej urážkou na cti a ohováraním vo vzťahu k žalobkyni,
- uložil ESVČ povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 33 druhého pododseku Služobného poriadku úradníkov Európskej únie a článkov 82 a 83 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie, zásad proporcionality a kontradiktórnosti, práva na riadnu správu vecí verejných a povinnosti starostlivosti, zásady zákazu diskriminácie a práva na nestranné a spravodlivé zaobchádzanie a zákazu akéhokoľvek psychického obťažovania.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) a článku 8 Charty základných práv Európskej únie.

Žaloba podaná 24. apríla 2019 — Target Ventures Group/EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Vec T-274/19)

(2019/C 213/66)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Britské panenské ostrovy) (v zastúpení: T. Dolde, P. Homann, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Target Partners GmbH (Mníchov, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie TARGET/prihláška č. 13 685 565

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. februára 2019 vo veci R 1685/2017-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania pred zrušovacím oddelením a druhým odvolacím senátom EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 53 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001;
- porušenie článku 94 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 24. apríla 2019 — PNB Banka a iní/ECB

(Vec T-275/19)

(2019/C 213/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko), Grigory Guselnikov (Londýn, Spojené kráľovstvo), Yulia Guselnikova (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: O. Behrends a M. Kirchner, lawyers)

Žalovaná: Európska centrálna banka (ECB)

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB zo 14. februára 2019 o vykonaní kontroly na mieste v priestoroch PNB Banka AS a v spoločnostiach v jej skupine;
- uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že ECB nebola v čase prijatia rozhodnutia o vykonaní kontroly na mieste príslušným orgánom dohľadu vo vzťahu k PNB Banka AS.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie nebolo „nevyhnutné“ v zmysle článku 12 nariadenia č. 1024/2013 ⁽¹⁾.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB riadne nevyužila svoje právomoci posúdenia podľa článku 12 nariadenia č. 1024/2013.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu proporcionality.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila právo žalobcov byť vypočutí.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila svoju povinnosť riadne a nestranne preskúmať a posúdiť všetky relevantné aspekty konkrétneho prípadu.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila povinnosť dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásady legitímnej dôvery a právnej istoty.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila zásadu rovnakého zaobchádzania a vo vzťahu k žalobcom konala diskriminačne.
10. Desiaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že ECB porušila článok 19 a odôvodnenie 73 nariadenia č. 1024/2013 a zneužila svoju právomoc.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

Žaloba podaná 26. apríla 2019 — BK/Európsky podporný úrad pre azyl**(Vec T-277/19)**

(2019/C 213/68)

*Jazyk konania: gréčtina***Účastníci konania***Žalobca:* BK (v zastúpení: B. Christianos, A. Skoulikis a D. Karagkounis, dikigoroí)*Žalovaný:* Európsky podporný úrad pre azyl (EASO)**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie menovacieho orgánu, ktorého obsah je vyjadrený v e-maile vedúceho správneho oddelenia z 20. septembra 2018, ako aj implicitné rozhodnutie menovacieho orgánu, ktorým sa zamietá sťažnosť žalobcu. V dôsledku toho musí EASO prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia Všeobecného súdu v súlade s článkom 266 ZFEÚ s retroaktívnym účinkom;
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady legitímnej dôvery.
2. Druhý žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia, a teda porušení podstatnej formálnej náležitosti v zmysle článku 263 ZFEÚ.
3. Tretí žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré obsahuje vecnú chybu.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení v tom, že rozhodnutie nezohľadňuje záujem služby a povinnosť starostlivosti administratívy voči svojim zamestnancom.

Žaloba podaná 26. apríla 2019 — Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205)**(Vec T-278/19)**

(2019/C 213/69)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Aurora Srl (Padova, Taliansko) (v zastúpení: L.-B. Buchman, lawyer)

Žalovaný: Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: SESVanderhave NV (Tienen, Belgicko)

Údaje týkajúce sa konania pred CPVO

Majiteľ sporného práva Spoločenstva k odrodám rastlín: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknuté sporné právo Spoločenstva k odrodám rastlín: právo Spoločenstva k odrodám rastlín č. EU 15118, cukrová repa odroda M 02205

Konanie pred CPVO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie odvolacieho senátu CPVO z 27. februára 2019 vo veci R A010/2013-RENV

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že v napadnutom rozhodnutí sa nesprávne uplatnil rozsudok Všeobecného súdu (piata komora) z 23. novembra 2017 vo veci T-140/15,
- zmenil napadnuté rozhodnutie, zvrátil rozhodnutie CPVO NN010 z 23. septembra 2013 a vyhovel žalobe o neplatnosť CPVR č. EU 15118, o ktorom rozhodol žalovaný 28. augusta 2012,

a v dôsledku toho aby

- vyhlásil, že CPVR č. EU 15118 je *ab initio* neplatné,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v súlade s článkom 87 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, vrátane trov konania vedľajších účastníkov konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie zásad právnej istoty a legitímnej dôvery,
 - zanedbanie povinnosti a odopretie spravodlivosti.
-

Žaloba podaná 30. apríla 2019 — Highgate Capital Management/Komisia**(Vec T-280/19)**

(2019/C 213/70)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Highgate Capital Management (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Struys, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie, ktorým sa zamietá sťažnosť žalobcu (Vec SA.53105 — údajná pomoc Eurobank Ergasias prostredníctvom Piraeus Bank Bulgaria) minimálne v rozsahu, v akom sa týka porušenia záväzkov reštrukturalizácie vo veci SA.43364 a veci SA.43363,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že rozhodnutie Komisie porušilo podstatné procesné požiadavky a porušilo:
 - článok 24 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ⁽¹⁾ a bod 27 Kódexu najlepšej praxe na uskutočňovanie konaní vo veci kontroly štátnej pomoci ⁽²⁾,
 - právo žalobcu byť vypočutý,
 - povinnosť odôvodnenia chránenú podľa článku 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
 - právo žalobcu na opravný prostriedok chránenú podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia prijala nesprávny záver, že i) záväzky poskytnuté vo veci SA.43364 v súvislosti so štátnou pomocou pre Piraeus Bank a ii) záväzky poskytnuté vo veci SA.43363 v súvislosti so štátnou pomocou pre Eurobank Ergasias, sa neuplatňovali *ratione temporis*, pretože predaj Piraeus Bank Bulgaria sa ukončil po 31. decembri 2018.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 253, 2018, s. 14.

Žaloba podaná 30. apríla 2019 — Cyprus/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Vec T-281/19)

(2019/C 213/71)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cypruská republika (v zastúpení: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grécko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — ochranná známka Európskej únie č. 12 172 276

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 15. februára 2019 vo veci R 2298/2017-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť svoje vlastné trovy konania a trovy konania žalobkyne v konaní o zrušení.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001,
 - porušenie článku 59 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.
-

Žaloba podaná 30. apríla 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Vec T-282/19)

(2019/C 213/72)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikózia, Cyprus) (v zastúpení: S. Malynicz, QC (Queen's Counsel), S. Baran, barrister, a V. Marsland, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grécko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 ochranná známka Európskej únie č. 12 172 276

Konanie pred EUIPO: konanie o konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 15. februára 2019 vo veci R 2295/2017-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 2. mája 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria/Komisia**(Vec T-285/19)**

(2019/C 213/73)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: SGI Studio Galli Ingegneria (Rím, Taliansko) (v zastúpení: F. Marini, V. Catenacci a R. Viglietta, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že žalovaná nemá povinnosť zaplatiť Európskej komisii sumy, ktoré požaduje prostredníctvom oznámenia o dlhu č. 3241902288 doručeného 22. februára 2019 a naposledy prostredníctvom oznámenia doručeného 29. apríla 2019 — ref. č. Ares (2019) 2858540, ako vrátenia príspevku a náhrady škody z dôvodu, že Studio Galli Ingegneria údajne porušila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z grantovej dohody č. 619120, ktorá sa týka projektu nazvaného „MARSOL“;
- rozhodol, že nedošlo k nesplneniu povinností, na ktoré sa odvoláva Komisia;
- rozhodol, že predbežný informačný list z 19. decembra 2018, správa OLAF o inšpekcii, oznámenie o dlhu z 22. februára 2019, neskoršia upomienka z 2. apríla 2019 a konečné oznámenie, opätovné stanovenie požadovanej sumy a zamietnutie neskorších žiadostí SGI z 29. apríla 2019 — ref. č. Ares (2019) 2858540, sú protiprávne, neplatné a nedôvodné;
- rozhodol, že neexistuje pohľadávka Komisie;
- rozhodol, že žalobkyňa má nárok na príspevok, ktorý Komisia skutočne vyplátila na základe grantovej dohody č. 619120 na projekt „MARSOL“;
- subsidiárne rozhodol, že suma, ktorá je predmetom žiadosti Komisie o vrátenie, nemôže byť vyššia ako 100 044,99 eura;
- subsidiárne v druhom rade uložil Komisii povinnosť, aby uhradila SGI náklady vynaložené na vykonávanie projektu MARSOL ako bezdôvodné obohatenie.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady dobrej viery v zmluvných vzťahoch, porušení práva na obhajobu vo fáze po skončení inšpekcie, porušení práva na účinnú súdnu ochranu v zmysle článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), porušení práva na riadnu správu vecí verejných v zmysle článku 41 Charty, porušení práva na prístup k dokumentom v zmysle článku 42 Charty, ako aj porušení článku II.22 grantovej dohody a článku belgického občianskeho zákonníka.

— V tejto súvislosti tvrdíme, že Komisia nezohľadnila návrh na prerušenie konania a žiadosť o prístup k dokumentom v inšpekčnom spise OLAF podanú žalobkyňou, ale vydala oznámenie o dlhu a neskoršiu upomienku, aj keď spoločnosť nemala skutočnú možnosť odpovedať na záverečnú správu OLAF z dôvodu vnútorných problémov. Komisia preto porušila zásadu dobrej viery v zmluvných vzťahoch a právo na účinnú súdnu ochranu tak v správnom konaní, ako aj v konaní pred Všeobecným súdom.

2. Druhý žalobný dôvod založený na neexistencii uplatňovaného nesplnenia povinností, neexistencie pohľadávky Európskej komisie, protiprávnosti a nedôvodnosti správy OLAF o inšpekcii, a preto predbežného informačného listu a oznámení Komisie o dlhu, porušení zásad prezumpcie nevinu, dôkazného bremena a spravodlivosti stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013, ako aj na nesprávnom posúdení dôkazov a porušení článku belgického občianskeho zákonníka.

— V tejto súvislosti tvrdíme, že žiadne nesplnenie povinností, na základe ktorého Komisia formulovala svoju žiadosť o vrátenie, nie je opodstatnené, ako vyplýva z dokumentácie priloženej k spisu. Odpracovaný čas a náklady na zamestnanca boli správne uvedené pri všetkých prostriedkoch vyčlenených na projekt a zodpovedajú tomu, čo požadovala Komisia. Nedošlo k žiadnemu prekryvaniu medzi finančnými prostriedkami a inými financovanými projektmi. Nedošlo k žiadnemu uplatnenému nesplneniu povinností. Výhrady OLAF, na ktorých Komisia založila svoju žiadosť o vrátenie, sa týkajú všetkých ďalších projektov. Dôkazné bremeno nebolo obrátené.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, spravodlivosti a dobrej viery v zmluvných vzťahoch a na porušení článku II.22 grantovej dohody.

— V tejto súvislosti tvrdíme, že Komisia porušila zásadu proporcionality tým, že žiadala vrátenie celého príspevku vyplateného žalobkyňi, aj keď sa zistili nezrovnalosti v priebehu inšpekcie vo vzťahu k dvom odborníkom, ktorí sa zúčastnili projektu. Požadovali sa aj všetky priame náklady odlišné od nákladov na zamestnancov, ako aj nepriame náklady.

4. Štvrtý žalobný dôvod, uplatnený subsidiárne, založený na práve na náhradu škody z dôvodu bezdôvodného obohatenia Komisie.

— Podľa názoru žalobkyne boli splnené podmienky na podanie žaloby, a to obohatenie jednej zmluvnej strany a ochudobnenie druhej zmluvnej strany, ako aj príčinná súvislosť medzi obohatením a ochudobnením.

Žaloba podaná 3. mája 2019 — Azarov/Rada**(Vec T-286/19)**

(2019/C 213/74)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobca:* Mykola Janovyč Azarov (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: G. Lansky a A. Egger, advokáti)*Žalovaná:* Rada Európskej únie**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- podľa článku 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 64, 2019, s. 7), ako aj vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 64, 2019, s. 1), v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- podľa článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu prijal opatrenia na zabezpečenie riadneho priebehu konania, a to najmä
 - a) vyzval Radu, aby predložila podklady, že došlo k preskúmaniu dodržania práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu, ako aj k posúdeniu relevantných námietok;
 - b) vyzval ESVČ, aby predložila podklady, že došlo k preskúmaniu práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu, ako aj
- podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jeden žalobný dôvod, podľa ktorého sú napadnuté právne akty postihnuté zjavne nesprávnym posúdením.

Žalobca v prvom rade namieta porušenie povinnosti žalovanej vykonať formálne preskúmanie, najmä vo vzťahu k samostatnému preskúmaniu, preskúmaniu právomoci a dodržaniu práva na obhajobu, ako aj práva na účinnú súdnu ochranu. V tejto súvislosti žalovaná nespĺnila podmienky stanovené Súdny dvorom v jeho rozsudku z 19. decembra 2018, *Azarov/Rada* (C-350/17 P, EU:C:2018:1031).

Žalobca v druhom rade uplatňuje porušenie povinnosti žalovanej uviesť odôvodnenie, pretože žalovaná nepreskúmala relevantnosť obvinení vznesených voči žalobcovi.

Žaloba podaná 3. mája 2019 — Divaro/EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(Vec T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Divaro, SA (Oviedo, Španielsko) (v zastúpení: M. Santos Quintana a M. A. Fernández Munárriz, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Grendene, SA (Sobral, Brazília)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky IPANEMA — prihláška č. 14 180 038

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. februára 2019 vo veci R 1785/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu z 22. februára 2019 vo veci R 1785/2018-2.
- zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia z 10. júla 2018 (námietka B 2 598 285).
- určil povinnosť zapísať spornú ochrannú známku EÚ č. 14 180 038 pre všetky výrobky uvedené v prihláške.
- uložil žalovanému povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyni.

Uvádzaný žalobný dôvod

- Porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 3. mája 2019 — Stada Arzneimittel/EUIPO (Vyobrazenie dvoch vertikálne usporiadaných zakrivených červených prúžkov)

(Vec T-290/19)

(2019/C 213/76)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemecko) (v zastúpení: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis ochrannej známky (vyobrazenie dvoch vertikálne usporiadaných zakrivených červených prúžkov) — prihláška č. 1 375 540

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 13. februára 2019 vo veci R 1918/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná 3. mája 2019 — Klymenko/Rada

(Vec T-295/19)

(2019/C 213/77)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusko) (v zastúpení: M. Phelippeau, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu Oleksandra Viktorovycha Klymenka za prípustnú,
- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine,
- rozhodol, že Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania podľa článkov 87 a 91 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia v rozsahu, v akom napadnuté akty neboli dostatočne odôvodnené.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, ktoré sú zaručené z titulu základných zásad európskeho práva a uvedené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na neexistencii právneho základu, pretože článok 29 Zmluvy o Európskej únii nemôže byť právnym základom pre obmedzujúce opatrenie prijaté voči žalobcoví.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, pretože žalobca predkladá dôkazy svedčiacie o neexistencii skutkového základu pre akékoľvek trestné konanie.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení práva na rešpektovanie vlastníctva, ktoré je základnou zásadou práva Únie chránenou článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žaloba podaná 6. mája 2019 — Sumol + Compal Marcas/EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)**(Vec T-296/19)**

(2019/C 213/78)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugalsko) (v zastúpení: J. Pimenta a A. Sebastião, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „SUM011“ — prihláška č. 13 761 168

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12. februára 2019 vo veci R 1662/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zmenil napadnuté rozhodnutie a nariadil zamietnuť prihlášku ochrannej známky Európskej únie č. 13 761 168 „SUM011“ pre zostávajúce služby v triedach 35 a 39,
- uložil ďalším účastníkom konania povinnosť nahradiť trovy tohto konania, ako aj trovy námietkového konania a odvolacieho konania pred EUIPO.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.
-

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — OLX/EUIPO — Stra (STRADIA)**(Vec T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Jazyk konania: angličtina

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 373, 15.10.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — XK/Komisia**(Vec T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 399, 5.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — XM a i./Komisia**(Vec T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 399, 5.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — YQ/Komisia**(Vec T-570/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/82)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 408, 12.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — YR/Komisia**(Vec T-571/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/83)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 408, 12.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — YS/Komisia**(Vec T-572/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/84)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 408, 12.11.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2019 — Bronckers/Komisia**(Vec T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Jazyk konania: angličtina

Predsedníčka tretej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SK